EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (ES) Nr. 1093/2010

2010 m. lapkričio 24 d.

kuriuo įsteigiama Europos priežiūros institucija (Europos bankininkystės institucija), iš dalies keičiamas Sprendimas Nr. 716/2009/EB ir panaikinamas Komisijos sprendimas 2009/78/EB

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 114 straipsnį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdami į Europos Centrinio Banko nuomonę ([1]),

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ([2]),

laikydamiesi įprastos teisėkūros procedūros ([3]),

kadangi:

(1) 2007 ir 2008 m. finansų krizė atskleidė svarbių finansų priežiūros trūkumų, susijusių ir su konkrečiais atvejais, ir su visa finansų sistema. Nacionaliniai priežiūros modeliai atsiliko nuo finansų globalizacijos ir integruotų bei tarpusavyje susijusių Europos finansų rinkų, kuriose daug finansų įstaigų veikia tarpvalstybiniu mastu, realybės. Krizė atskleidė nacionalinių priežiūros institucijų bendradarbiavimo, veiklos koordinavimo, nuoseklaus Sąjungos teisės taikymo ir pasitikėjimo trūkumų.

(2) Prieš finansų krizę ir jos metu priimtose rezoliucijose Europos Parlamentas paragino pereiti prie labiau integruotos europinės priežiūros, kad būtų užtikrintos iš tiesų vienodos sąlygos visiems subjektams Sąjungos lygiu ir atspindėta didėjanti finansų rinkų integracija Sąjungoje (2000 m. balandžio 13 d. rezoliucijoje dėl Komisijos komunikato dėl finansų rinkų struktūros įgyvendinimo: veiksmų planas ([4]), 2002 m. lapkričio 21 d. rezoliucijoje dėl riziką ribojančios priežiūros taisyklių Europos Sąjungoje ([5]), 2007 m. liepos 11 d. rezoliucijoje dėl finansinių paslaugų politikos (2005–2010 m.) – Baltoji knyga ([6]), 2008 m. rugsėjo 23 d. rezoliucijoje su rekomendacijomis Komisijai dėl rizikos draudimo ir privataus kapitalo fondų ([7]) ir 2008 m. spalio 9 d. rezoliucijoje su rekomendacijomis Komisijai dėl Lamfalussy proceso tęsimo – būsimosios priežiūros struktūros ([8]), taip pat 2009 m. balandžio 22 d. savo pozicijoje dėl iš dalies pakeisto pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos dėl draudimo ir perdraudimo veiklos pradėjimo ir jos vykdymo (Mokumas II) ([9]) ir 2009 m. balandžio 23 d. pozicijoje dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento dėl kredito reitingų agentūrų ([10])).

(3) 2008 m. lapkričio mėn. Komisija suteikė įgaliojimus Jacques de Larosière pirmininkaujamai aukšto lygio grupei pateikti rekomendacijas Komisijai, kaip sustiprinti Europos priežiūros priemones, siekiant geriau apsaugoti piliečius ir atkurti pasitikėjimą finansų sistema. 2009 m. vasario 25 d. pateiktoje galutinėje ataskaitoje (toliau – Larosière ataskaita) aukšto lygio grupė rekomendavo, kad būtina sustiprinti priežiūros sistemą, siekiant sumažinti būsimų finansų krizių riziką ir pasekmes. Ji rekomendavo įgyvendinti Sąjungos finansų sektoriaus priežiūros struktūros reformas. Ta grupė taip pat padarė išvadą, kad reikėtų sukurti Europos finansų priežiūros institucijų sistemą, kuri apimtų tris Europos priežiūros institucijas – vieną bankininkystės sektoriui, vieną vertybinių popierių sektoriui ir vieną draudimo ir profesinių pensijų sektoriui, bei rekomendavo įsteigti Europos sisteminės rizikos tarybą. Ataskaitoje pasiūlytos reformos, kurios, ekspertų manymu, yra reikalingos ir kurias reikia pradėti vykdyti nedelsiant.

(4) 2009 m. kovo 4 d. komunikate „Europos ekonomikos atkūrimo skatinimas“ Komisija pasiūlė pateikti teisės aktų, kuriais būtų sukurta Europos finansų priežiūros institucijų sistema ir Europos sisteminės rizikos valdyba, projektus. 2009 m. gegužės 27 d. komunikate „Europos finansų priežiūra“ ji pateikė išsamesnę informaciją apie galimą tokios naujos priežiūros sistemos struktūrą, atspindinčią Larosière ataskaitos esmines idėjas.

(5) 2009 m. birželio 19 d. Europos Vadovų Taryba savo išvadose patvirtino, kad turėtų būti sukurta Europos finansų priežiūros institucijų sistema, kurią sudarytų trys naujos Europos priežiūros institucijos. Sistema turėtų būti siekiama gerinti nacionalinės priežiūros kokybę ir nuoseklumą, stiprinti tarpvalstybiniu mastu veikiančių grupių priežiūrą ir parengti bendrą Europos taisyklių sąvadą, taikomą visoms finansų įstaigoms vidaus rinkoje. Ji pabrėžė, kad

([1]) OL C 13, 2010 1 20, p. 1.
([2]) 2010 m. sausio 22 d. nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).
([3]) 2010 m. rugsėjo 22 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2010 m. lapkričio 17 d. Tarybos sprendimas.
([4]) OL C 40, 2001 2 7, p. 453.
([5]) OL C 25 E, 2004 1 29, p. 394.
([6]) OL C 175 E, 2008 7 10, p. 392.
([7]) OL C 8 E, 2010 1 14, p. 26.
([8]) OL C 9 E, 2010 1 15, p. 48.
([9]) OL C 184 E, 2010 7 8, p. 214.
([10]) OL C 184 E, 2010 7 8, p. 292.

Europos priežiūros institucijos taip pat turėtų turėti kredito reitingų agentūrų priežiūros įgaliojimus, ir pakvietė Komisiją parengti konkrečių pasiūlymų, kaip Europos finansų priežiūros institucijų sistema galėtų atlikti svarbų vaidmenį kilus krizei, kartu pabrėždama, kad Europos priežiūros institucijų sprendimai neturėtų daryti neigiamo poveikio valstybių narių fiskalinei atsakomybei.

(6) 2010 m. birželio 17 d. Europos Vadovų Taryba pritarė, kad „valstybės narės turėtų įvesti finansų įstaigoms taikomų rinkliavų ir mokesčių sistemas, siekiant užtikrinti teisingą naštos pasidalijimą ir nustatyti paskatas sisteminei rizikai suvaldyti. Tokios rinkliavos ar mokesčiai turėtų būti patikimos problemų sprendimų sistemos dalis. Būtina toliau nedelsiant nustatyti pagrindinius jų ypatumus, spręsti vienodų sąlygų užtikrinimo klausimus bei kruopščiai įvertinti bendrą įvairių reguliavimo priemonių poveikį“.

(7) Dėl finansų ir ekonomikos krizės kilo reali ir rimta rizika finansų sistemos stabilumui ir vidaus rinkos veikimui. Atkurti ir išlaikyti stabilią bei patikimą finansų sistemą – absoliuti privaloma sąlyga siekiant išsaugoti pasitikėjimą ir darną vidaus rinkoje, o kartu ir užtikrinti bei pagerinti sąlygas visiškai integruotai ir veikiančiai finansinių paslaugų vidaus rinkai sukurti. Be to, labiau integruotos finansų rinkos suteikia geresnių finansavimo ir rizikos išskaidymo galimybių ir taip padeda didinti ekonomikos gebėjimą atlaikyti sukrėtimus.

(8) Sąjunga jau padarė viską, kas įmanoma, pagal dabartinį Europos priežiūros institucijų komitetų statusą. Sąjunga negali išlikti tokioje padėtyje, kai nėra jokio mechanizmo, kuriuo būtų užtikrinta, kad nacionalinės priežiūros institucijos priimtų geriausius galimus tarpvalstybiniu mastu veikiančių finansų įstaigų priežiūros sprendimus; kai nacionalinės priežiūros institucijos nepakankamai bendradarbiauja ir keičiasi informacija; kai bendriems nacionalinių valdžios institucijų veiksmams reikia taikyti sudėtingą tvarką, kad būtų atsižvelgta į nenuoseklius reguliavimo ir priežiūros reikalavimus; kai sprendžiant problemas Sąjungos lygiu nacionaliniai sprendimai dažniausiai yra vienintelė įmanoma galimybė ir kai tas pats teisės akto tekstas aiškinamas skirtingai. Europos finansų priežiūros institucijų sistema (toliau - EFPIS) turėtų būti siekiama pašalinti tokius trūkumus ir sukurti sistemą, atitinkančią stabilios ir bendros Sąjungos finansinių paslaugų rinkos tikslą, sujungiant nacionalines priežiūros institucijas tvirtame Sąjungos tinkle.

(9) EFPIS turėtų būti integruotas nacionalinių ir Sąjungos priežiūros institucijų tinklas, kuriame kasdienė finansų įstaigų priežiūra vykdoma nacionaliniu lygiu. Taip pat turėtų būti užtikrintas didesnis finansų įstaigoms ir rinkoms visoje Sąjungoje skirtų taisyklių suderinimas ir darnus jų taikymas. Kartu su Europos priežiūros institucija (Europos bankininkystės institucija) (toliau - Institucija), taip pat reikėtų įsteigti Europos priežiūros instituciją (Europos draudimo ir profesinių pensijų instituciją), Europos priežiūros instituciją (Europos vertybinių popierių ir rinkų instituciją) ir Europos priežiūros institucijų jungtinį komitetą (toliau - Jungtinis komitetas). Europos sisteminės rizikos valdyba (toliau - ESRV) turėtų būti viena iš EFPIS dalių, skirta atlikti šiame reglamente ir Reglamente (ES) Nr. 1092 /2010 [1] nurodytas užduotis.

(10) Europos priežiūros institucijos (toliau bendrai – EPI) turėtų pakeisti Europos bankininkystės priežiūros institucijų komitetą, įsteigtą Komisijos sprendimu 2009/78/EB [2], Europos draudimo ir profesinių pensijų priežiūros institucijų komitetą, įsteigtą Komisijos sprendimu 2009/79/EB [3], ir Europos vertybinių popierių rinkos priežiūros institucijų komitetą, įsteigtą Komisijos sprendimu 2009/77/EB [4], bei turėtų perimti visas tų komitetų užduotis ir kompetenciją, įskaitant, atitinkamais atvejais, vykdomo darbo ir projektų tolesnį vykdymą. Kiekvienos Europos priežiūros institucijos veiksmų mastas turėtų būti aiškiai apibrėžtas. EPI turėtų būti atskaitingos Europos Parlamentui ir Tarybai. Kai ta atskaitomybė susijusi su įvairius sektorius apimančiais klausimais, kurie buvo koordinuojami per Jungtinį komitetą, EPI per Jungtinį komitetą turėtų būti atskaitingos už tokį koordinavimą.

(11) Institucija turėtų siekti gerinti vidaus rinkos veikimą, visų pirma užtikrindama aukštą, veiksmingą ir nuoseklų reguliavimo ir priežiūros lygį, atsižvelgdama į įvairius visų valstybių narių interesus ir į skirtingą finansų įstaigų pobūdį. Institucija turėtų apsaugoti viešąsias vertybes, kaip antai finansų sistemos stabilumas, rinkų ir finansinių produktų skaidrumas ir indėlininkų bei investuotojų apsauga. Be to, Institucija turėtų užkirsti kelią reguliaciniam arbitražui ir visiems užtikrinti vienodas sąlygas, taip pat stiprinti tarptautinės priežiūros koordinavimą visos ekonomikos, įskaitant finansų įstaigas ir kitus suinteresuotus subjektus, vartotojus ir darbuotojus, naudai. Be to, ji turėtų skatinti priežiūros konvergenciją ir konsultuoti Sąjungos institucijas bankininkystės, mokėjimų, elektroninių pinigų reguliavimo ir priežiūros srityse, taip pat susijusiais įmonių valdymo, audito ir finansinės atskaitomybės klausimais. Institucijai taip pat turėtų būti suteikta tam tikra atsakomybė už egzistuojančią ir naują finansinę veiklą.

[1] Žr. šio Oficialiojo leidinio p. 1
[2] OL L 25, 2009 1 29, p. 23.
[3] OL L 25, 2009 1 29, p. 28.
[4] OL L 25, 2009 1 29, p. 18.

(12) Institucija taip pat turėtų turėti galimybę laikinai uždrausti ar apriboti tam tikrą finansinę veiklą, keliančią grėsmę tinkamam finansų rinkų veikimui ir vientisumui arba visos Sąjungos finansų sistemos ar jos dalies stabilumui, šiame reglamente nurodytuose įstatymo galią turinčiuose teisės aktuose nustatytais atvejais ir sąlygomis. Esant poreikiui laikinai taikyti tokį draudimą, arba susidarius kritinei padėčiai, Institucija turėtų tai daryti vadovaudamasi šiuo reglamentu ir laikydamasi jame nustatytų sąlygų. Tais atvejais, kai laikinas draudimas vykdyti tam tikrą finansinę veiklą ar šios veiklos apribojimas sukelia tarpsektorinį poveikį, sektorių teisės aktuose turėtų būti numatyta, kad atitinkamais atvejais Institucija turėtų konsultuotis ir koordinuoti savo veiksmus su Europos priežiūros institucija (Europos draudimo ir profesinių pensijų institucija) ir Europos priežiūros institucija (Europos vertybinių popierių ir rinkų institucija) per Jungtinį komitetą.

(13) Institucija turėtų tinkamai atsižvelgti į savo veiklos poveikį konkurencijai ir naujovėms vidaus rinkoje, Sąjungos konkurencingumui pasaulio mastu, finansinei įtraukčiai ir naujai Sąjungos darbo vietų kūrimo ir ekonomikos augimo strategijai.

(14) Siekiant, kad Institucija įgyvendintų savo tikslus, jai turėtų būti suteiktas juridinio asmens statusas, taip pat administracinė ir finansinė autonomija.

(15) Remiantis tarptautinių įstaigų darbu, sisteminė rizika turėtų būti apibrėžta kaip finansų sistemos sutrikimo rizika, kuri gali turėti rimtų neigiamų padarinių vidaus rinkai ir realiajai ekonomikai. Bet kokie finansiniai tarpininkai, rinkos ir infrastruktūra gali turėti tam tikros reikšmės sisteminiu požiūriu.

(16) Tarpvalstybinė rizika apima visą riziką, kurią kelia ekonominis disbalansas arba finansinės klaidos visoje Sąjungoje arba jos dalyse, kuri gali turėti didelių neigiamų pasekmių ekonominės veiklos vykdytojų iš dviejų ar daugiau valstybių narių sandoriams, vidaus rinkos veikimui, Sąjungos arba bet kurios jos valstybės narės valstybės finansams.

(17) 2006 m. gegužės 2 d. Sprendime, priimtame byloje C-217/04 (*Jungtinė Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystė prieš Europos Parlamentą ir Europos Sąjungos Tarybą*), Europos Sąjungos Teisingumo Teismas nusprendė, kad „EB sutarties 95 straipsnio (dabar – Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (toliau - SESV) 114 straipsnis) formuluotė neleidžia prieiti prie išvados, kad tos nuostatos pagrindu Bendrijos teisės aktų leidėjo priimtos priemonės turi būti skirtos tik valstybėms narėms. Teisės aktų leidėjo manymu, gali pasirodyti esant būtina įsteigti Bendrijos agentūrą, padedančią įgyvendinti suderinimą tada, kai neprivalomų papildomų priemonių ir gairių priėmimas atrodo esąs tinkamas siekiant palengvinti šia nuostata paremtų aktų vienodą įgyvendinimą ir taikymą.“ ([1]) Institucijos paskirtis ir užduotys – padėti kompetentingoms nacionalinėms priežiūros institucijoms nuosekliai aiškinti ir taikyti Sąjungos taisykles ir prisidėti užtikrinant finansinei integracijai būtiną finansinį stabilumą – yra glaudžiai susijusios su Sąjungos *acquis* tikslais dėl finansinių paslaugų vidaus rinkos. Todėl Institucija turėtų būti įsteigta remiantis SESV 114 straipsniu.

(18) Įstatymo galią turintys teisės aktai, kuriuose nustatomos valstybių narių kompetentingų institucijų užduotys, įskaitant užduotį bendradarbiauti vienai su kita ir su Komisija, yra šie: 2006 m. birželio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/48/EB dėl kredito įstaigų veiklos pradėjimo ir vykdymo ([2]), 2006 m. birželio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/49/EB dėl investicinių įmonių ir kredito įstaigų kapitalo pakankamumo ([3]) ir 1994 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 94/19/EB dėl indėlių garantijų sistemų ([4]).

(19) Galiojantys Sąjungos teisės aktai, kuriais reglamentuojama sritis, kuriai taikomas šis reglamentas, taip pat yra šie: 2002 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/87/EB dėl finansiniam konglomeratui priklausančių kredito įstaigų, draudimo įmonių ir investicinių firmų papildomos priežiūros ([5]), 1998 m. spalio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 98/78/EB dėl draudimo įmonių papildomos priežiūros draudimo grupėje ([6]), 2006 m. lapkričio 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1781/2006 dėl mokėtojo informacijos, pateikiamos pervedant lėšas ([7]), 2009 m. rugsėjo 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/110/EB dėl elektroninių pinigų įstaigų steigimosi, veiklos ir riziką ribojančios priežiūros ([8]), taip pat susijusios 2005 m. spalio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2005/60/EB dėl finansų sistemos apsaugos nuo jos panaudojimo pinigų plovimui ir teroristų finansavimui ([9]), 2002 m. rugsėjo 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2002/65/EB dėl nuotolinės prekybos vartotojams skirtomis finansinėmis paslaugomis ([10]) ir 2007 m. lapkričio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2007/64/EB dėl mokėjimo paslaugų vidaus rinkoje ([11]) dalys.

([1]) 2006 m. Europos teismo pranešimai, p. I-03771, 44 punktas.
([2]) OL L 177, 2006 6 30, p. 1.
([3]) OL L 177, 2006 6 30, p. 201.
([4]) OL L 135, 1994 5 31, p. 5.
([5]) OL L 35, 2003 2 11, p. 1.
([6]) OL L 330, 1998 12 5, p. 1.
([7]) OL L 345, 2006 12 8, p. 1.
([8]) OL L 267, 2009 10 10, p. 7.
([9]) OL L 309, 2005 11 25, p. 15.
([10]) OL L 271, 2002 10 9, p. 16.
([11]) OL L 319, 2007 12 5, p. 1.

(20) Pageidautina, kad Institucija skatintų nuoseklų požiūrį indėlių garantijų srityje, kad būtų užtikrintos vienodos sąlygos ir nešališkas požiūris į indėlininkus visoje Sąjungoje. Kadangi indėlių garantijų sistemoms taikoma priežiūra jų valstybėse narėse, o ne reguliavimo priežiūra, todėl Institucija turėtų turėti galimybę naudotis savo įgaliojimais pagal šį reglamentą pačios indėlių garantijų sistemos ir jos operatoriaus atžvilgiu.

(21) Deklaracijoje (Nr. 39) dėl Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 290 straipsnio, pridėtoje prie Lisabonos sutartį patvirtinusios Tarpvyriausybinės konferencijos Baigiamojo akto, numatyta, kad rengiant techninius reguliavimo standartus reikalingos tokios formos techninės konsultacijos, kurios būdingos finansinių paslaugų sričiai. Būtina suteikti leidimą Institucijai teikti tokias konsultacijas, įskaitant susijusias su standartais ir standartų dalimis, kurie nėra grindžiami pačios Institucijos parengtu techninio standarto projektu.

(22) Būtina nustatyti veiksmingą priemonę, kurią taikant būtų galima nustatyti suderintus techninius reguliavimo standartus finansinių paslaugų srityje, siekiant užtikrinti (taip pat taikant bendras taisykles) vienodas veiklos sąlygas ir tinkamą indėlininkų, investuotojų ir vartotojų apsaugą visoje Sąjungoje. Su politikos pasirinkimu nesusijusių techninių reguliavimo standartų projektus Sąjungos teisės aktuose apibrėžtose srityse būtų veiksminga ir tinkama patikėti rengti Institucijai, kuri yra itin specializuotą kompetenciją turinti įstaiga.

(23) Tų techninių reguliavimo standartų projektus pagal SESV 290 straipsnį deleguotais aktais turėtų tvirtinti Komisija, kad jie įgytų privalomą teisinį poveikį. Juos iš dalies keisti turėtų būti leidžiama tik labai ribotomis ir išimtinėmis aplinkybėmis, nes Institucija yra subjektas, kuris atidžiai seka kasdienį finansų rinkų veikimą ir yra su juo geriausiai susipažinusi. Techninių reguliavimo standartų projektus reikėtų iš dalies keisti tik tuo atveju, jei jie būtų nesuderinami su Sąjungos teise, būtų nesilaikoma proporcingumo principo arba jie prieštarautų fundamentaliems finansinių paslaugų vidaus rinkos principams, nustatytiems Sąjungos finansinių paslaugų *acquis*. Komisija neturėtų keisti Institucijos parengtų techninių reguliavimo standartų projektų turinio iš anksto to nesuderinusi su Institucija. Siekiant užtikrinti sklandų ir greitą tų standartų priėmimą, Komisijos sprendimui dėl techninių reguliavimo standartų patvirtinimo priimti turėtų būti nustatomas terminas.

(24) Atsižvelgiant į Institucijos turimas technines žinias tose srityse, kuriose reikia plėtoti techninius reguliavimo standartus, reikėtų atkreipti dėmesį į Komisijos nurodytą ketinimą priimant atitinkamus deleguotus teisės aktus paprastai vadovautis jai Institucijos pateiktais techninių reguliavimo standartų projektais. Vis dėlto jeigu Institucija per atitinkamame įstatymo galią turinčiame teisės akte nurodytą terminą nepateikia techninio reguliavimo standarto projekto, reikėtų užtikrinti, kad iš tikrųjų būtų pasiektas naudojimosi deleguotais įgaliojimais tikslas ir kad būtų užtikrintas sprendimų priėmimo proceso veiksmingumas. Todėl tokiais atvejais Komisijai turėtų būti suteikti įgaliojimai patvirtinti techninius reguliavimo standartus Institucijai nepateikus projekto.

(25) Kaip numatyta SESV 291 straipsnyje, Komisijai taip pat turėtų būti suteikti įgaliojimai įgyvendinimo aktais priimti techninius įgyvendinimo standartus.

(26) Institucijai turėtų būti suteikti įgaliojimai tose srityse, kuriose netaikomi techniniai reguliavimo standartai arba techniniai įgyvendinimo standartai, priimti gaires ir rekomendacijas dėl Sąjungos teisės taikymo. Siekiant užtikrinti skaidrumą ir pasirūpinti, kad nacionalinės priežiūros institucijos geriau laikytųsi tų gairių ir rekomendacijų, Institucijai turėtų būti sudarytos galimybės paskelbti priežastis, kodėl priežiūros institucijos nesilaiko tų gairių ir rekomendacijų.

(27) Tinkamo ir visos Sąjungos teisės taikymo užtikrinimas – pagrindinė privaloma sąlyga siekiant finansų rinkų vientisumo, skaidrumo, veiksmingumo ir sklandaus veikimo, finansų sistemos stabilumo ir neutralių finansų įstaigų konkurencijos Sąjungoje sąlygų. Todėl reikėtų nustatyti mechanizmą, pagal kurį Institucija nagrinėtų Sąjungos teisės netaikymo ar neteisingo taikymo, prilygstančio pažeidimui, atvejus. Tas mechanizmas turėtų būti taikomas tose srityse, kuriose Sąjungos teisė apibrėžia aiškias ir besąlygines pareigas.

(28) Siekiant užtikrinti proporcingą atsaką neteisingo ar nepakankamo Sąjungos teisės taikymo atvejais, turėtų būti naudojamas trijų etapų mechanizmas. Pirma, Institucijai turėtų būti suteikti įgaliojimai tirti tariamą neteisingą arba nepakankamą Sąjungos teisėje nustatytų pareigų taikymą nacionalinės valdžios institucijoms vykdant priežiūrą, ir parengti rekomendaciją. Antra, kai kompetentinga nacionalinės valdžios institucija nesilaiko rekomendacijos, Komisijai, atsižvelgus į Institucijos rekomendaciją, turėtų būti suteikti įgaliojimai pateikti oficialią nuomonę, kuria kompetentinga institucija įpareigojama imtis veiksmų, būtinų užtikrinti Sąjungos teisės laikymąsi.

(29) Trečia, siekiant rasti sprendimą išimtiniais atvejais, kai atitinkama kompetentinga institucija ir toliau nesiima veiksmų, kraštutiniu atveju Institucijai turėtų būti suteikti įgaliojimai priimti atskiroms finansų įstaigoms skirtus sprendimus. Tokiu įgaliojimu turėtų būti naudojamasi tik išimtinėmis aplinkybėmis, kai kompetentinga institucija nesilaiko jai skirtos oficialios nuomonės ir kai Sąjungos teisė yra tiesiogiai taikoma finansų įstaigoms pagal galiojančius ar būsimus Sąjungos reglamentus.

(30) Atsižvelgiant į rimtas grėsmes sklandžiam finansų rinkų veikimui ir vientisumui ar Sąjungos finansų sistemos stabilumui, būtina imtis skubių ir koordinuotų atsakomųjų veiksmų Sąjungos lygiu. Todėl Institucija turėtų turėti galimybę reikalauti, kad nacionalinės priežiūros institucijos imtųsi konkrečių veiksmų kritinei padėčiai ištaisyti. Įgaliojimai nustatyti kritinės padėties susidarymą turėtų būti suteikti Tarybai, jei gaunamas bet kurios iš EPI, Komisijos arba ESRV prašymas.

(31) Institucija turėtų turėti galimybę reikalauti, kad nacionalinės priežiūros institucijos imtųsi konkrečių veiksmų kritinei padėčiai ištaisyti. Tokie Institucijos veiksmai neturėtų daryti poveikio pagal SESV 258 straipsnį nustatytiems Komisijos įgaliojimams pradėti procedūrą dėl įsipareigojimų neįvykdymo prieš tos priežiūros institucijos valstybę narę dėl to, kad ji nesiėmė tokių veiksmų, ir Komisijos teisei tam tikromis aplinkybėmis prašyti taikyti laikinąsias apsaugos priemones laikantis Europos Sąjungos Teisingumo Teismo darbo tvarkos taisyklių. Be to, šie veiksmai neturėtų daryti poveikio galimybei patraukti minėtą valstybę narę atsakomybėn pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo praktiką, jeigu tos valstybės narės priežiūros institucijos nesiima veiksmų, kurių reikalauja Institucija.

(32) Siekiant užtikrinti veiksmingą ir efektyvią priežiūrą ir subalansuotai atsižvelgti į skirtingų valstybių narių kompetentingų institucijų pozicijas, Institucija turėtų turėti galimybę spręsti tų kompetentingų institucijų nesutarimus tarpvalstybinių situacijų atvejais, o jos sprendimas turėtų būti privalomas, taip pat ir priežiūros institucijų kolegijoms. Turėtų būti numatytas taikinimo etapas, per kurį kompetentingos institucijos galėtų susitarti. Institucijos kompetencija turėtų apimti nesutarimus dėl valstybės narės kompetentingos institucijos veiksmų tvarkos ar turinio arba neveikimo tais atvejais, kurie nurodyti šiame reglamente nurodytuose teisiškai privalomuose Sąjungos aktuose. Tokiu atveju viena iš su šiuo klausimu susijusių priežiūros institucijų turėtų turėti teisę pateikti šį klausimą Institucijai, kuri turėtų veikti pagal šį reglamentą. Institucijai turėtų būti suteikti įgaliojimai prašyti atitinkamų kompetentingų institucijų imtis konkrečių veiksmų arba susilaikyti nuo veiksmų siekiant išspręsti klausimą ir užtikrinti, kad būtų laikomasi Sąjungos teisės; jos sprendimas turėtų būti privalomas atitinkamoms kompetentingoms institucijoms. Jeigu kompetentinga institucija nevykdo jai skirto sprendimo dėl nesutarimų išsprendimo, Institucijai turėtų būti suteikti įgaliojimai priimti tiesiogiai finansų įstaigoms skirtus sprendimus tiesiogiai joms taikomos Sąjungos teisės srityse. Įgaliojimais priimti tokius sprendimus turėtų būti naudojamasi tik kraštutiniais atvejais ir tik siekiant užtikrinti tinkamą ir nuoseklų Sąjungos teisės taikymą. Tais atvejais, kai atitinkamais Sąjungos teisės aktais suteikiama diskrecija valstybių narių kompetentingoms institucijoms, Institucijos priimti sprendimai negali pakeisti naudojimosi tokia diskrecija laikantis Sąjungos teisės.

(33) Krizė parodė, kad dabartinė nacionalinės valdžios institucijų, turinčių įgaliojimus tik atskirose valstybėse narėse, bendradarbiavimo sistema yra nepakankama tarpvalstybiniu mastu veikiančių finansų įstaigų atžvilgiu.

(34) Valstybių narių įsteigtos ekspertų grupės krizių priežastims nagrinėti ir pasiūlymams dėl finansų sektoriaus reguliavimo bei priežiūros teikti, patvirtino, kad esama tvarka nėra patikimas būsimo tarpvalstybinių mastu veikiančių finansų įstaigų visoje Sąjungoje reguliavimo ir priežiūros pagrindas.

(35) Kaip nurodyta Larosière ataskaitoje, „iš esmės yra dvi alternatyvos: pirmoji - strategija „kiekvienas už save“, pagal kurią vienų valstybių padėtis būtų gerinama kitų sąskaita, arba antroji – sustiprintas, pragmatiškas, praktiškas, visiems naudingas europinis bendradarbiavimas siekiant išsaugoti atvirą pasaulio ekonomiką. Jis neabejotinai duos ekonominės naudos“.

(36) Užtikrinant veiksmingą, efektyvią ir nuoseklią tarpvalstybiniu mastu veikiančių finansų įstaigų priežiūrą svarbų vaidmenį atlieka priežiūros institucijų kolegijos. Institucija turėtų skatinti, kad priežiūros institucijų kolegijos veiktų efektyviai, veiksmingai ir nuosekliai ir prie to prisidėti bei šiuo požiūriu vadovauti užtikrinant nuoseklų ir darnų tarpvalstybiniu mastu veikiančių finansų įstaigų priežiūros institucijų kolegijų veikimą visoje Sąjungoje. Todėl Institucija turėtų visateisiškai dalyvauti priežiūros institucijų kolegijų veikloje, siekiant racionalizuoti priežiūros institucijų kolegijų veikimą ir keitimosi informacija procesą bei skatinti Sąjungos teisės aktų taikymo konvergenciją ir nuoseklumą visose kolegijose. Kaip nurodyta Larosière ataskaitoje: „būtina vengti konkurencijos iškraipymų ir reguliuojamojo arbitražo, kylančių dėl skirtingos priežiūros praktikos, nes jie gali pakenkti finansų stabilumui, *inter alia*, dėl to, kad skatina finansinę veiklą perkelti į valstybes, kuriose vykdoma mažiau griežta priežiūra. Priežiūros sistema turi būti suvokiama kaip teisinga ir subalansuota sistema“.

(37) Reikia siekti konvergencijos krizių prevencijos, valdymo ir sprendimo srityse, įskaitant finansavimo mechanizmų srityje, kad būtų užtikrintas finansų sistemos išlaidų internalizavimas ir kad valdžios institucijos galėtų išspręsti sunkumų patiriančių finansų įstaigų problemas, tuo pačiu metu sumažindamos tokių problemų poveikį finansų sistemai, rėmimąsi mokesčių mokėtojų lėšomis gelbstint bankus ir viešojo sektoriaus išteklių naudojimą, mažinant žalą ekonomikai ir koordinuojant nacionalinių problemų sprendimo priemonių taikymą. Šiuo klausimu būtina parengti bendrą taisyklių rinkinį, reglamentuojantį išsamias bankų sunkumų prevencijos ir sunkumus patiriančių bankų problemų sprendimo priemones, skirtas visų pirma krizių, su kuriomis susiduria didelės, tarpvalstybiniu mastu veikiančios arba tarpusavyje susietos įstaigos, valdymui, ir reikėtų įvertinti, ar reikia suteikti papildomų atitinkamų įgaliojimų Institucijai ir tai, kaip bankai ir taupymo įstaigos galėtų teikti pirmenybę indėlininkų apsaugai.

(38) Pažymėtina, kad šiuo metu atlikdama Direktyvos 94/19/EB ir 1997 m. kovo 3 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 97/9/EB dėl investuotojų kompensavimo sistemų [1] peržiūrą Komisija ypatingą dėmesį skiria būtinybei užtikrinti tolesnį derinimą visoje Sąjungoje. Taip pat pabrėžtina, kad draudimo sektoriuje Komisija ketina išnagrinėti galimybę nustatyti Sąjungos taisykles, kuriomis būtų apsaugoti draudimo liudijimų turėtojai tuo atveju, kai sunkumų patiria draudimo bendrovė. EPI turėtų atlikti svarbų vaidmenį tose srityse ir joms turėtų būti suteikti atitinkami įgaliojimai Europos garantijų sistemų atžvilgiu.

(39) Užduočių ir pareigų perdavimas gali būti naudinga priemonė priežiūros institucijų tinklo veikloje, siekiant mažinti priežiūros užduočių dubliavimą, skatinti bendradarbiavimą ir taip racionalizuoti priežiūros procesą bei mažinti finansų įstaigoms tenkančią naštą. Todėl šiame reglamente turėtų būti nustatytas aiškus teisinis tokio perdavimo pagrindas. Nors laikantis bendrosios taisyklės, perdavimas turėtų būti leidžiamas, valstybėms narėms turėtų būti sudarytos galimybės nustatyti konkrečias pareigų perdavimo sąlygas, pavyzdžiui, su informavimu ir pranešimu apie perdavimo tvarką susijusias sąlygas. Užduočių perdavimas reiškia, kad užduotis atlieka Institucija arba nacionalinė priežiūros institucija, kita nei atsakinga institucija, o už priežiūros sprendimus lieka atsakinga užduotis perduodanti institucija. Pareigų perdavimas reiškia, kad Institucija arba nacionalinė priežiūros institucija – institucija, kuriai perduodamos pareigos, – turėtų turėti galimybę savo vardu priimti sprendimą tam tikru priežiūros klausimu vietoj pareigas perduodančios institucijos. Perduodant užduotis ir pareigas turėtų būti vadovaujamasi principu, pagal kurį priežiūros kompetencija suteikiama priežiūros institucijai, kuri turi geriausias sąlygas imtis veiksmų atitinkamu klausimu. Perskirstyti pareigas būtų tikslinga, pavyzdžiui, siekiant masto ar aprėpties ekonomijos, grupės priežiūros darnos ir norint optimaliai pasinaudoti nacionalinių priežiūros institucijų techninėmis žiniomis. Institucijos, kuriai perduodamos užduotys ar pareigos, sprendimus tas užduotis ar pareigas perduodanti institucija ir kitos kompetentingos institucijos turėtų laikyti galutiniais, jei tie sprendimai yra perduodamų užduočių ir pareigų srityje. Pareigų perskirstymo pagal susitarimą principai galėtų būti papildomai patikslinti atitinkamuose Sąjungos teisės aktuose. Institucija turėtų visomis tinkamomis priemonėmis palengvinti nacionalinėms priežiūros institucijoms perdavimo susitarimų sudarymą ir stebėti, kaip jų laikomasi.

Jai turėtų būti iš anksto pranešama apie ketinamus sudaryti perdavimo susitarimus, kad ji prireikus galėtų pareikšti nuomonę. Ji turėtų centralizuoti tokių susitarimų skelbimą, kad skaidri ir lengvai prieinama informacija apie susitarimus būtų skelbiama laiku ir su ja galėtų susipažinti visos susijusios šalys. Ji turėtų nustatyti ir skleisti pažangiausią praktiką, susijusią su pareigų perdavimu ir perdavimo susitarimais.

(40) Institucija turėtų aktyviai skatinti priežiūros konvergenciją visoje Sąjungoje, siekdama suformuoti bendrą priežiūros kultūrą.

(41) Tarpusavio vertinimai yra veiksminga ir efektyvi priemonė suderinamumui finansų priežiūros institucijų tinkle skatinti. Todėl Institucija turėtų parengti tokių vertinimų metodinę sistemą ir reguliariai juos atlikti. Vertinant dėmesys turėtų būti sutelkiamas ne tik į priežiūros praktikos konvergenciją, bet taip pat ir į priežiūros institucijų gebėjimą pasiekti aukštos kokybės priežiūros rezultatų, taip pat į tų kompetentingų institucijų nepriklausomumą. Institucijai, kuri buvo vertinama, sutikus, tarpusavio vertinimų rezultatai turėtų būti skelbiami. Taip pat reikėtų nustatyti pažangiausios praktikos pavyzdžius ir juos paskelbti.

(42) Institucija turėtų aktyviai skatinti koordinuotą Sąjungos priežiūros institucijų atsaką, visų pirma skirtą sklandžiam finansų rinkų veikimui ir vientisumui bei Sąjungos finansų sistemos stabilumui užtikrinti. Todėl, be įgaliojimų veikti kritiniais atvejais, Institucijai turėtų būti patikėta bendroji veiklos koordinavimo funkcija EFPIS. Institucija ypatingą dėmesį turėtų skirti sklandžiam visos svarbios informacijos tarp kompetentingų institucijų srautui.

(43) Siekiant užtikrinti finansinį stabilumą, būtina ankstyvajame etape nustatyti tendencijas, galimą riziką ir pažeidžiamumą, atsirandančius tarpvalstybiniu mastu ir įvairiuose sektoriuose mikrolygio rizikos ribojimo lygiu. Institucija turėtų stebėti ir vertinti tokius pokyčius pagal savo kompetenciją ir, jeigu būtina, reguliariai arba prireikus *ad hoc* pagrindu pranešti apie juos Europos Parlamentui, Tarybai, Komisijai, kitoms Europos priežiūros institucijoms ir ESRV. Institucija taip pat turėtų kartu su ESRV pradėti ir koordinuoti testavimą nepalankiausiomis sąlygomis visoje Sąjungoje, kad įvertintų finansų įstaigų atsparumą nepalankiems rinkos pokyčiams, ir ji turėtų užtikrinti, kad tokiam testavimui nacionaliniu lygiu būtų taikoma kuo nuoseklesnė metodika. Siekdama tinkamai atlikti savo užduotis, Institucija turėtų vykdyti ekonominę rinkų ir galimų rinkos pokyčių poveikio analizę.

(44) Atsižvelgdama į finansinių paslaugų globalizaciją ir išaugusią tarptautinių standartų svarbą, Institucija turėtų skatinti dialogą ir bendradarbiavimą su priežiūros institucijomis už Sąjungos ribų. Jai turėtų būti suteikti įgaliojimai plėtoti ryšius ir sudaryti administracinius susitarimus su priežiūros institucijomis ir trečiųjų valstybių bei tarptautinių organizacijų administracijomis, tuo pačiu metu visapusiškai atsižvelgiant į dabartinį valstybių narių ir Sąjungos institucijų vaidmenį bei atitinkamą kompetenciją. Institucijos darbe turėtų galėti dalyvauti valstybės, sudariusios susitarimus su Sąjunga, pagal kuriuos jos priėmė ir taiko Sąjungos teisės aktus, o Institucija turėtų galėti

[1] OL L 84, 1997 3 26, p. 22.

bendradarbiauti su trečiosiomis valstybėmis, kurios taiko teisės aktus, pripažintus lygiaverčiais Sąjungos teisės aktams.

(45) Institucija turėtų veikti kaip nepriklausoma patariamoji Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos įstaiga pagal savo kompetenciją. Nedarant poveikio atitinkamų kompetentingų institucijų kompetencijai, Institucijai turėtų būti suteikta galimybė pareikšti nuomonę dėl riziką ribojančio susijungimų ir įsigijimų vertinimo pagal Direktyvą 2006/48/EB su pakeitimais, padarytais Direktyva 2007/44/EB ([1]), tais atvejais, kai toje direktyvoje reikalaujama dviejų ar daugiau valstybių narių kompetentingų institucijų konsultacijų.

(46) Kad galėtų veiksmingai atlikti savo pareigas, Institucija turėtų turėti teisę prašyti pateikti jai visą būtiną informaciją. Siekiant išvengti finansų įstaigoms nustatytos ataskaitų teikimo pareigos dubliavimo, tą informaciją paprastai turėtų teikti nacionalinės priežiūros institucijos, kurios yra arčiausiai finansų rinkų ir įstaigų, ir turėtų būti atsižvelgta į jau turimą statistiką. Vis dėlto kraštutiniu atveju Institucija turėtų turėti galimybę pateikti tinkamai pagrįstą ir motyvuotą prašymą suteikti informaciją tiesiogiai finansų įstaigai, kai nacionalinė kompetentinga institucija laiku nepateikia ar negali pateikti tokios informacijos. Valstybių narių institucijos turėtų būti įpareigotos padėti Institucijai užtikrinti, kad tokie tiesioginiai prašymai būtų vykdomi. Tokiomis aplinkybėmis svarbu parengti bendras ataskaitų teikimo formas. Informacijos rinkimo priemonės neturėtų daryti poveikio Europos statistikos sistemos ir Europos centrinių bankų sistemos teisinei sistemai statistikos srityje. Todėl šiuo reglamentu neturėtų būti daromas poveikis 2009 m. kovo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 223/2009 dėl Europos statistikos ([2]) ir 1998 m. lapkričio 23 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 2533/98 dėl Europos centrinio banko renkamos statistinės informacijos ([3]) taikymui.

(47) Siekiant užtikrinti, kad ESRV veikla būtų visapusiškai veiksminga ir gavus jos įspėjimus ir rekomendacijas būtų imamasi tolesnių veiksmų, ypač svarbu, kad Institucija ir ESRV glaudžiai bendradarbiautų. Institucija ir ESRV turėtų tarpusavyje dalintis visa svarbia informacija. Duomenys, susiję su atskiromis įmonėmis, turėtų būti teikiami tik pateikus motyvuotą prašymą. Gavusi įspėjimų ar rekomendacijų, kurias ESRV skiria Institucijai arba kuriai nors nacionalinei priežiūros institucijai, Institucija turėtų užtikrinti, kad bus imtasi atitinkamų tolesnių veiksmų.

(48) Institucija turėtų konsultuotis su suinteresuotomis šalimis techninių reguliavimo standartų ar techninių įgyvendinimo standartų, gairių ir rekomendacijų klausimais ir suteikti joms deramą galimybę pareikšti pastabų dėl siūlomų priemonių. Prieš priimdama techninių reguliavimo standartų ar techninių įgyvendinimo standartų projektus, gaires ir rekomendacijas, Institucija turėtų atlikti poveikio tyrimą. Siekiant veiksmingumo, tam tikslui turėtų būti naudojama Bankininkystės suinteresuotųjų subjektų grupė, kurioje būtų proporcingai atstovaujamos Sąjungos kredito ir investicinės įstaigos, atstovaujančios įvairių modelių ir dydžio finansų įstaigas ir verslo įmones, įskaitant prireikus institucinius investuotojus ir kitas finansų įstaigas, kurios pačios naudojasi finansinėmis paslaugomis; mažos ir vidutinio dydžio įmonės (toliau - MVĮ); profesinės sąjungos; mokslininkai; vartotojai; ir kiti mažmeniniai bankininkystės paslaugų naudotojai. Bankininkystės suinteresuotųjų subjektų grupė turėtų užtikrinti sąveiką su kitomis naudotojų grupėmis Komisijos ar Sąjungos teisės aktuose nustatytoje finansinių paslaugų srityje.

(49) Bankininkystės suinteresuotųjų subjektų grupės nariai, atstovaujantys ne pelno organizacijoms arba mokslininkams, turėtų gauti tinkamą kompensaciją, kad būtų sudaryta galimybė asmenims, kurie negauna gero finansavimo ir nėra pramonės atstovai, visapusiškai dalyvauti debatuose dėl finansų reguliavimo.

(50) Siekiant užtikrinti koordinuotą krizių valdymą ir išsaugoti finansinį stabilumą krizių atvejais, visų pirma siekiant stabilizuoti atskiras finansiškai silpnas finansų įstaigas ir išspręsti jų problemas, pagrindinė atsakomybė tenka valstybėms narėms. Sprendimai, kurių Institucija imasi kritiniais ar nesutarimų sprendimo atvejais, kurie turi įtakos finansų įstaigos stabilumui, neturėtų daryti poveikio valstybių narių fiskalinei atsakomybei. Turėtų būti nustatytas mechanizmas, pagal kurį valstybės narės galėtų pasinaudoti šia apsaugos priemone ir galiausiai perduoti klausimą nagrinėti Tarybai, kad ji priimtų sprendimą. Vis dėlto tuo apsaugos mechanizmu neturėtų būti piktnaudžiaujama, visų pirma Institucijos priimto sprendimo, kuris neturi lemiamo ar didelio fiskalinio poveikio, atžvilgiu, kaip antai dėl pajamų sumažėjimo, susijusio su laikinu konkrečios veiklos ar gaminių draudimu vartotojų apsaugos tikslais. Priimdama sprendimus pagal apsaugos mechanizmą, Taryba turėtų balsuoti remdamasi principu „kiekvienas narys turi vieną balsą“. Sprendžiant šį klausimą tikslinga įtraukti Tarybą, atsižvelgiant į specifines valstybių narių pareigas šiuo atžvilgiu. Kadangi šis klausimas yra jautrus, reikėtų užtikrinti griežtas konfidencialumo priemones.

(51) Taikydama savo sprendimų priėmimo procedūras Institucija turėtų vadovautis Sąjungos taisyklėmis ir bendraisiais tinkamo proceso ir skaidrumo principais. Turėtų būti

([1]) 2007 m. rugsėjo 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2007/44/EB, iš dalies keičianti Tarybos direktyvą 92/49/EEB ir direktyvas 2002/83/EB, 2004/39/EB, 2005/68/EB ir 2006/48/EB dėl riziką ribojančio vertinimo tvarkos taisyklių ir vertinimo kriterijų, taikomų akcijų paketų įsigijimui ir didinimui finansų sektoriuje (OL L 247, 2007 9 21, p. 1).

([2]) OL L 87, 2009 3 31, p. 164.

([3]) OL L 318, 1998 11 27, p. 8.

užtikrinta Institucijos sprendimų adresatų teisė būti išklausytiems. Institucijos aktai turėtų sudaryti neatsiejamą Sąjungos teisės dalį.

(52) Pagrindinis Institucijos sprendimų priėmimo organas turėtų būti Priežiūros taryba, kuri turėtų būti sudaryta iš kiekvienos valstybės narės atitinkamų kompetentingų institucijų vadovų ir kuriai turėtų pirmininkauti Institucijos pirmininkas. Komisijos, ESRV, Europos centrinio banko, Europos priežiūros institucijos (Europos draudimo ir profesinių pensijų institucijos) ir Europos priežiūros institucijos (Europos vertybinių popierių ir rinkų institucijos) atstovai turėtų dalyvauti posėdžiuose stebėtojų teisėmis. Priežiūros tarybos nariai turėtų veikti nepriklausomai ir vadovaudamiesi tik Sąjungos interesais.

(53) Paprastai, Priežiūros taryba turėtų priimti sprendimus paprasta balsų dauguma laikydamasi principo „kiekvienas narys turi vieną balsą“. Vis dėlto bendro pobūdžio aktams, įskaitant susijusius su techniniais reguliavimo standartais ir techniniais įgyvendinimo standartais, gairėmis ir rekomendacijomis, biudžeto klausimams, taip pat valstybės narės prašymams persvarstyti Institucijos sprendimą laikinai uždrausti ar apriboti tam tikrą finansinę veiklą, tikslinga taikyti kvalifikuotos balsų daugumos taisykles, kaip nustatyta Europos Sąjungos sutarties 16 straipsnio 4 dalyje ir prie Europos Sąjungos sutarties ir Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo pridėtame Protokole (Nr. 36) dėl pereinamojo laikotarpio nuostatų. Atvejus, susijusius su nacionalinių priežiūros institucijų nesutarimų sprendimu, turėtų nagrinėti ribotos sudėties, nešališka komisija, sudaryta iš narių, kurie nėra nesutarimo šalimi esančių kompetentingų institucijų atstovai ir kurie neturi su konfliktu susijusių interesų ir tiesioginių ryšių su atitinkamomis kompetentingomis institucijomis. Turėtų būti užtikrinta tinkamai proporcinga komisijos sudėtis. Komisijos priimtą sprendimą turėtų patvirtinti Priežiūros taryba paprasta balsų dauguma laikydamasi principo „kiekvienas narys turi vieną balsą“. Vis dėlto sprendimų, kuriuos priima konsoliduojanti priežiūros institucija, atžvilgiu komisijos pasiūlytas sprendimas gali būti atmestas narių, sudarančių blokuojančią mažumą, balsais, kaip nurodyta Europos Sąjungos sutarties 16 straipsnio 4 dalyje ir Protokolo (Nr. 36) dėl pereinamojo laikotarpio nuostatų 3 straipsnyje.

(54) Administracinė valdyba, susidedanti iš Institucijos pirmininko, nacionalinių priežiūros institucijų ir Komisijos atstovų, turėtų užtikrinti, kad Institucija vykdytų savo misiją ir atliktų jai pavestas užduotis. Administracinei valdybai turėtų būti suteikti būtini įgaliojimai, *inter alia*, siūlyti metinę ir daugiametę darbo programas, naudotis tam tikrais biudžeto įgaliojimais, tvirtinti Institucijos darbuotojų politikos planą, priimti specialiąsias nuostatas dėl teisės susipažinti su dokumentais ir siūlyti metinę ataskaitą.

(55) Institucijai turėtų atstovauti visu etatu dirbantis pirmininkas, kurį paskiria Priežiūros taryba atsižvelgdama į jo nuopelnus, gebėjimus, finansų įstaigų ir rinkų išmanymą bei su finansų priežiūra ir reguliavimu susijusią patirtį, surengus atviros atrankos procedūrą, kurią organizuoja ir kuriai vadovauja Priežiūros taryba, padedant Komisijai. Skiriant pirmąjį Institucijos pirmininką Komisija, *inter alia*, turėtų parengti kandidatų galutinį sąrašą, atsižvelgdama į nuopelnus, gebėjimus, finansų įstaigų ir rinkų žinias bei su finansų priežiūra ir reguliavimu susijusią patirtį. Ataskaitoje, kuri turi būti parengta pagal šį reglamentą, turėtų būti apsvarstyta, ar vėlesnių paskyrimų atveju galutinį sąrašą sudarytų Komisija. Prieš atrinktam asmeniui pradedant eiti pareigas ir ne vėliau kaip per vieną mėnesį po to, kai jį atrinko Priežiūros taryba, Europos Parlamentas, išklausęs atrinktą kandidatą, turėtų turėti teisę pateikti prieštaravimus to asmens paskyrimui.

(56) Institucijos valdymas turėtų būti patikėtas vykdomajam direktoriui, kuris turėtų turėti teisę dalyvauti Priežiūros tarybos ir Administracinės valdybos posėdžiuose be teisės balsuoti.

(57) Siekiant užtikrinti EPI veiklos nuoseklumą įvairiuose sektoriuose, jos turėtų tarpusavyje glaudžiai koordinuoti veiklą pasitelkdamos Jungtinį komitetą, ir, atitinkamomis aplinkybėmis, turėtų stengtis susitarti dėl bendros pozicijos. Jungtinis komitetas turėtų koordinuoti EPI veiklą, susijusią su finansiniais konglomeratais ir kitais įvairius sektorius apimančiais klausimais. Prireikus, aktus, taip pat patenkančius į Europos priežiūros institucijos (Europos draudimo ir profesinių pensijų institucijos) ar Europos priežiūros institucijos (Europos vertybinių popierių ir rinkų institucijos) kompetencijos sritį, lygiagrečiai turėtų priimti atitinkamos Europos priežiūros institucijos. Jungtiniam komitetui rotacijos principu 12 mėnesių pirmininkauti turėtų EPI pirmininkai. Jungtinio komiteto pirmininkas turėtų būti ESRV pirmininko pavaduotojas. Siekiant, kad EPI neformaliai keistųsi informacija ir formuotų bendrą požiūrį į priežiūros kultūrą, Jungtinis komitetas turėtų turėti darbuotojus, kuriuos skirtų EPI.

(58) Būtina užtikrinti, kad šalys, kurioms daro poveikį Institucijos priimti sprendimai, būtų suteikta teisė į tinkamas teisių gynimo priemones. Siekiant veiksmingai apsaugoti šalių teises ir dėl proceso ekonomijos priežasčių, tais atvejais, kai Institucija turi įgaliojimus priimti sprendimus, šalims turėtų būti suteikta teisė pateikti apeliacinį skundą Apeliacinėje taryboje. Siekiant veiksmingumo ir nuoseklumo, Apeliacinė taryba turėtų būti jungtinė EPI įstaiga, nepriklausoma nuo jų administracinės ir reguliavimo struktūrų. Apeliacinės tarybos sprendimą turėtų būti galima apskųsti Europos Sąjungos Teisingumo Teisme.

(59) Siekiant užtikrinti visišką Institucijos autonomiškumą ir nepriklausomumą, jai turėtų būti skirtas atskiras biudžetas, kurio pajamos būtų daugiausia gaunamos iš privalomų nacionalinių priežiūros institucijų įnašų ir iš bendrojo Europos Sąjungos biudžeto. Pagal 2006 m. gegužės 17 d. Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos tarpinstitucinio susitarimo dėl biudžetinės drausmės ir patikimo finansų valdymo ([1]) 47 punktą dėl Sąjungos skiriamo Institucijos finansavimo turi susitarti biudžeto valdymo institucija. Turėtų būti taikoma Sąjungos biudžeto sudarymo procedūra. Finansinių ataskaitų auditą turėtų atlikti Audito Rūmai. Visam biudžetui taikoma biudžeto įvykdymo patvirtinimo procedūra.

(60) Institucijai turėtų būti taikomas 1999 m. gegužės 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1073/1999 dėl Europos kovos su sukčiavimu tarnybos (OLAF) atliekamų tyrimų ([2]). Institucija taip pat turėtų prisijungti prie 1999 m. gegužės 25 d. Europos Parlamento, Europos Sąjungos Tarybos ir Europos Bendrijų Komisijos tarpinstitucinio susitarimo dėl Europos kovos su sukčiavimu tarnybos (OLAF) atliekamų vidaus tyrimų ([3]).

(61) Siekiant užtikrinti atviras ir skaidrias įdarbinimo sąlygas ir vienodą požiūrį į darbuotojus, Institucijos darbuotojams turėtų būti taikomi Europos Bendrijų pareigūnų tarnybos nuostatai ir Kitų Europos Bendrijų tarnautojų įdarbinimo sąlygos ([4]).

(62) Svarbu apsaugoti verslo paslaptis ir kitą konfidencialią informaciją. Informacijos, kuri yra prieinama Institucijai ir kuria keičiamasi tinkle, konfidencialumui turėtų būti taikomos griežtos ir veiksmingos konfidencialumo taisyklės.

(63) 1995 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 95/46/EB dėl asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ([5]) ir 2000 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 45/2001 dėl asmenų apsaugos Bendrijos institucijoms ir įstaigoms tvarkant asmens duomenis ir laisvo tokių duomenų judėjimo ([6]) visapusiškai taikomi tvarkant asmens duomenis šio reglamento tikslais.

(64) Siekiant užtikrinti skaidrų Institucijos veikimą, jai turėtų būti taikomas 2001 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1049/2001 dėl galimybės visuomenei susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos dokumentais ([7]).

(65) Trečiosioms valstybėms turėtų būti leista dalyvauti Institucijos darbe pagal atitinkamus susitarimus, kuriuos turi sudaryti Sąjunga.

(66) Kadangi šio reglamento tikslų, t. y. gerinti vidaus rinkos veikimą, užtikrinant aukštą, veiksmingą ir nuoseklų rizikos ribojimo reguliavimo ir priežiūros lygį, apsaugoti indėlininkus ir investuotojus, apsaugoti finansų rinkų vientisumą, veiksmingumą ir sklandų veikimą, palaikyti finansų sistemos stabilumą ir stiprinti tarptautinės priežiūros koordinavimą, valstybės narės negali deramai pasiekti ir kadangi dėl siūlomo veiksmo masto tų tikslų būtų geriau siekti Sąjungos lygiu, laikydamasi Europos Sąjungos Sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šiuo reglamentu neviršijama to, kas būtina nurodytiems tikslams pasiekti.

(67) Institucija turėtų perimti visas dabartines Europos bankininkystės priežiūros institucijų komiteto užduotis ir įgaliojimus, todėl Komisijos sprendimas 2009/78/EB turėtų būti panaikintas nuo Institucijos įsteigimo dienos, o 2009 m. rugsėjo 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimas Nr. 716/2009/EB, kuriuo nustatoma Bendrijos tam tikros finansinių paslaugų, finansinės atskaitomybės ir audito sričių veiklos paramos programa ([8]), turėtų būti atitinkamai pakeistas. Atsižvelgiant į tai, kad Europos bankininkystės priežiūros institucijų komiteto struktūros jau yra sukurtos ir veikia, svarbu užtikrinti labai glaudų Europos bankininkystės priežiūros institucijų komiteto ir Komisijos bendradarbiavimą nustatant tinkamą pereinamojo laikotarpio tvarką, siekiant užtikrinti kuo trumpesnį laikotarpį, kuriuo Komisija būtų atsakinga už Institucijos administracinį įsteigimą ir pradinį administracinį Institucijos darbą.

(68) Tikslinga nustatyti šio reglamento taikymo terminą, siekiant užtikrinti, kad Institucija būtų tinkamai pasirengusi pradėti veiklą, ir garantuoti sklandų perėjimą nuo Europos bankininkystės priežiūros institucijų komiteto. Institucija turėtų būti tinkamai finansuojama. Bent pradžioje ji turėtų būti finansuojama 40 % iš Sąjungos lėšų ir 60 % iš valstybių narių įnašų, kurie vykdomi remiantis balsų paskirstymu, nustatytu Protokolo (Nr. 36) dėl pereinamojo laikotarpio nuostatų 3 straipsnio 3 dalyje.

(69) Kad Institucija galėtų būti įsteigta 2011 m. sausio 1 d., šis reglamentas turėtų įsigalioti kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*,

([1]) OL C 139, 2006 6 14, p. 1.
([2]) OL L 136, 1999 5 31, p. 1.
([3]) OL L 136, 1999 5 31, p. 15.
([4]) OL L 56, 1968 3 4, p. 1.
([5]) OL L 281, 1995 11 23, p. 31.
([6]) OL L 8, 2001 1 12, p. 1.
([7]) OL L 145, 2001 5 31, p. 43.
([8]) OL L 253, 2009 9 25, p. 8.

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

I SKYRIUS

STEIGIMAS IR TEISINIS STATUSAS

1 straipsnis

Steigimas ir veiksmų mastas

1. Šiuo reglamentu įsteigiama Europos priežiūros institucija (Europos bankininkystės institucija) (toliau – Institucija).

2. Institucija veikia šiuo reglamentu suteiktų įgaliojimų srityje ir Direktyvos 2006/48/EB, Direktyvos 2006/49/EB, Direktyvos 2002/87/EB, Reglamento (EB) Nr. 1781/2006, Direktyvos 94/19/EB taikymo srityje bei Direktyvos 2005/60/EB, Direktyvos 2002/65/EB, Direktyvos 2007/64/EB ir Direktyvos 2009/110/EB atitinkamų dalių, kai tie teisės aktai taikomi kredito ir finansų įstaigoms bei jas prižiūrinčioms kompetentingoms institucijoms, įskaitant visas tais teisės aktais grindžiamas direktyvas, reglamentus ir sprendimus, taip pat bet kokio tolesnio teisiškai privalomo Sąjungos akto, kuriuo Institucijai pavedamos užduotys, taikymo srityje.

3. Institucija taip pat veikia kredito įstaigų, finansinių konglomeratų, investicinių įmonių, mokėjimo įstaigų ir elektroninių pinigų įstaigų veiklos srityje, susijusioje su klausimais, kuriems nėra tiesiogiai taikomi 2 dalyje nurodyti aktai, įskaitant įmonių valdymo, audito ir finansinės atskaitomybės klausimais, jei tokie Institucijos veiksmai yra būtini tų aktų veiksmingam ir nuosekliam taikymui užtikrinti.

4. Šio reglamento nuostatos nedaro poveikio Komisijos įgaliojimams, visų pirma suteiktiems pagal SESV 258 straipsnį, siekiant užtikrinti atitiktį Sąjungos teisei.

5. Institucijos tikslas – apsaugoti viešąjį interesą prisidedant prie trumpalaikio, vidutinės trukmės ir ilgalaikio finansų sistemos stabilumo ir veiksmingumo Sąjungos ekonomikos, jos piliečių ir verslo labui. Institucija turi padėti:

a) gerinti vidaus rinkos veikimą, įskaitant visų pirma tinkamą, veiksmingą ir nuoseklų reguliavimo ir priežiūros lygį;

b) užtikrinti finansų rinkų vientisumą, skaidrumą, veiksmingumą ir sklandų veikimą;

c) stiprinti tarptautinės priežiūros koordinavimą;

d) užkirsti kelią reguliaciniam arbitražui ir skatinti vienodų konkurencijos sąlygų sudarymą;

e) užtikrinti, kad kredito ėmimas ir kita rizika būtų tinkamai reguliuojami ir prižiūrimi; ir

f) sustiprinti vartotojų apsaugą.

Tokiems tikslams pasiekti Institucija padeda užtikrinti nuoseklų, veiksmingą ir efektyvų 2 dalyje nurodytų aktų taikymą, skatina priežiūros konvergenciją, teikia nuomones Europos Parlamentui, Tarybai ir Komisijai ir atlieka ekonominę rinkų analizę tam, kad būtų lengviau įgyvendinti Institucijos tikslą.

Institucija, vykdydama pagal šį reglamentą jai pavestas užduotis, ypatingą dėmesį skiria sisteminei rizikai, kurią kelia finansų įstaigos, kurių nesėkmė gali pakenkti finansų sistemos veikimui arba realiajai ekonomikai.

Institucija, atlikdama savo užduotis, veikia nepriklausomai ir objektyviai, vadovaudamasi tik Sąjungos interesais.

2 straipsnis

Europos finansų priežiūros institucijų sistema

1. Institucija yra Europos finansų priežiūros institucijų sistemos (toliau – EFPIS) dalis. Pagrindinis EFPIS tikslas – užtikrinti, kad finansų sektoriui taikomos taisyklės būtų tinkamai įgyvendinamos siekiant išsaugoti finansinį stabilumą, užtikrinti pasitikėjimą visa finansų sistema ir pakankamą finansinių paslaugų vartotojų apsaugą.

2. EFPIS sudaro:

a) Europos sisteminės rizikos valdyba (toliau – ESRV) – Reglamente (ES) Nr. 1092/2010 ir šiame reglamente nurodytoms užduotims atlikti;

b) Institucija;

c) Europos priežiūros institucija (Europos draudimo ir profesinių pensijų institucija), įsteigta Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1094/2010 [1];

d) Europos priežiūros institucija (Europos vertybinių popierių ir rinkų institucija), įsteigta Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1095/2010 [2];

e) Europos priežiūros institucijų jungtinis komitetas (toliau – Jungtinis komitetas) – šio reglamento, Reglamento (ES) Nr. 1094/2010, Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 54–57 straipsniuose nurodytoms užduotims atlikti;

f) valstybių narių kompetentingos arba priežiūros institucijos, nurodytos šio reglamento, Reglamento (ES) Nr. 1094/2010 ir Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 1 straipsnio 2 dalyje nurodytuose Sąjungos aktuose.

[1] Žr. šio Oficialiojo leidinio p. 48
[2] Žr. šio Oficialiojo leidinio p. 84

3. Institucija per Jungtinį komitetą reguliariai ir glaudžiai bendradarbiauja su ESRV, taip pat su Europos priežiūros institucija (Europos draudimo ir profesinių pensijų institucija) ir Europos priežiūros institucija (Europos vertybinių popierių ir rinkų institucija), užtikrindama veiklos įvairiuose sektoriuose nuoseklumą ir formuodama bendras pozicijas finansinių konglomeratų priežiūros srityje ir kitais įvairius sektorius apimančiais klausimais.

4. Vadovaujantis lojalaus bendradarbiavimo principu, kaip numatyta Europos Sąjungos sutarties 4 straipsnio 3 dalyje, EFPIS šalys bendradarbiauja pasitikėdamos ir visapusiškai gerbdamos vienos kitas, visų pirma, užtikrindamos, kad tarpusavyje būtų keičiamasi tinkama ir patikima informacija.

5. Tos priežiūros institucijos, kurios priklauso EFPIS, turi būti įpareigotos vykdyti Sąjungoje veikiančių finansų įstaigų priežiūrą pagal 1 straipsnio 2 dalyje nurodytus aktus.

3 straipsnis

Institucijų atskaitomybė

2 straipsnio 2 dalies a–d punktuose nurodytos institucijos yra atskaitingos Europos Parlamentui ir Tarybai.

4 straipsnis

Terminų apibrėžtys

Šiame reglamente vartojamų terminų apibrėžtys:

1. finansų įstaigos – kredito įstaigos, kaip apibrėžta Direktyvos 2006/48/EB 4 straipsnio 1 dalyje, investicinės įmonės, kaip apibrėžta Direktyvos 2006/49/EB 3 straipsnio 1 dalies b punkte, ir finansiniai konglomeratai, kaip apibrėžta Direktyvos 2002/87/EB 2 straipsnio 14 dalyje, tačiau taikant Direktyvą 2005/60/EB finansų įstaigos – kredito įstaigos ir finansų įstaigos, kaip apibrėžta tos direktyvos 3 straipsnio 1 ir 2 dalyse;

2. kompetentingos institucijos:

   i) kompetentingos institucijos, kaip apibrėžta Direktyvose 2006/48/EB, 2006/49/EB ir 2007/64/EB bei kaip nurodyta Direktyvoje 2009/110/EB;

   ii) taikant Direktyvas 2002/65/EB ir 2005/60/EB – institucijos, kompetentingos užtikrinti, kad kredito ir finansų įstaigos laikytųsi tų direktyvų reikalavimų; ir

   iii) indėlių garantijų sistemų atveju – įstaigos, administruojančios indėlių garantijų sistemas pagal Direktyvą 94/19/EB, arba, tais atvejais, kai indėlių garantijų sistemą administruoja privati bendrovė, tas sistemas pagal tą direktyvą prižiūrinti valdžios institucija.

5 straipsnis

Teisinis statusas

1. Institucija yra juridinio asmens statusą turinti Sąjungos įstaiga.

2. Kiekvienoje valstybėje narėje Institucija naudojasi plačiausiu veiksnumu, suteikiamu juridiniams asmenims pagal tos valstybės narės nacionalinę teisę. Visų pirma, ji gali įsigyti kilnojamąjį ir nekilnojamąjį turtą arba disponuoti juo ir būti šalimi teismo procese.

3. Institucijai atstovauja pirmininkas.

6 straipsnis

Sudėtis

Instituciją sudaro:

1. Priežiūros taryba, atliekanti 43 straipsnyje nustatytas užduotis;

2. Administracinė valdyba, atliekanti 47 straipsnyje nustatytas užduotis;

3. pirmininkas, atliekantis 48 straipsnyje nustatytas užduotis;

4. vykdomasis direktorius, atliekantis 53 straipsnyje nustatytas užduotis;

5. Apeliacinė taryba, atliekanti 60 straipsnyje nustatytas užduotis.

7 straipsnis

Būstinė

Institucijos būstinė yra Londone.

II SKYRIUS

INSTITUCIJOS UŽDUOTYS IR ĮGALIOJIMAI

8 straipsnis

Institucijos užduotys ir įgaliojimai

1. Institucijos užduotys:

a) prisidėti rengiant aukštos kokybės bendrus reguliavimo ir priežiūros standartus ir praktiką, visų pirma teikiant nuomones Sąjungos institucijoms ir rengiant gaires, rekomendacijas bei techninių reguliavimo standartų ir techninių įgyvendinimo standartų projektus, kurie turi būti grindžiami 1 straipsnio 2 dalyje nurodytais įstatymo galią turinčiais teisės aktais;

b) padėti nuosekliai taikyti teisiškai privalomus Sąjungos aktus, visų pirma, padedant formuoti bendrą priežiūros kultūrą, užtikrinant nuoseklų, veiksmingą ir efektyvų 1 straipsnio 2 dalyje nurodytų aktų taikymą, užkertant kelią reguliaciniam arbitražui, tarpininkaujant ir sprendžiant kompetentingų institucijų nesutarimus, užtikrinant veiksmingą ir nuoseklią finansų įstaigų priežiūrą ir darnų priežiūros institucijų kolegijų veikimą ir, *inter alia*, imantis priemonių kritiniais atvejais;

c) skatinti kompetentingas institucijas perduoti viena kitai užduotis ir pareigas ir padėti joms tą daryti;

d) glaudžiai bendradarbiauti su ESRV, visų pirma teikti ESRV informaciją, būtiną jos užduotims atlikti, ir užtikrinti, kad reaguojant į ESRV įspėjimus ir rekomendacijas būtų imamasi tinkamų tolesnių veiksmų;

e) organizuoti ir atlikti kompetentingų institucijų tarpusavio vertinimo analizę, įskaitant gairių ir rekomendacijų teikimą ir pažangiausios praktikos nustatymą, siekiant, kad būtų užtikrinti nuoseklesni priežiūros rezultatai;

f) pagal savo kompetenciją stebėti ir vertinti rinkos pokyčius, įskaitant, prireikus, kreditų, ypač suteikiamų namų ūkiams ir MVĮ, tendencijas;

g) atlikti ekonomines rinkų analizes siekiant pateikti informaciją apie Institucijos pareigų vykdymą;

h) stiprinti indėlininkų ir investuotojų apsaugą;

i) prisidėti prie nuoseklaus ir darnaus priežiūros institucijų kolegijų veikimo, sisteminės rizikos stebėsenos vykdymo, vertinimo ir apskaičiavimo, atgaivinimo ir problemų sprendimo planų rengimo ir koordinavimo, teikti aukšto lygio apsaugą indėlininkams ir investuotojams visoje Sąjungoje ir rengti sunkumus patiriančių finansų įstaigų problemų sprendimo metodus bei vertinti atitinkamų finansinių priemonių poreikį, kaip nurodyta 21–26 straipsniuose;

j) vykdyti kitas specifines užduotis, nustatytas šiame reglamente arba kituose įstatymo galią turinčiuose teisės aktuose;

k) skelbti savo interneto svetainėje ir reguliariai atnaujinti su jos veiklos sritimi, ypač jos kompetencijos sritimi, susijusią informaciją apie registruotas finansų įstaigas, kad visuomenei būtų užtikrinta lengva prieiga prie informacijos;

l) perimti atitinkamai visas nustatytas ir vykdomas Europos bankininkystės priežiūros institucijų komiteto (toliau - EBPIK) užduotis.

2. Kad galėtų atlikti 1 dalyje nustatytas užduotis, Institucijai suteikiami šiame reglamente nustatyti įgaliojimai, visų pirma:

a) rengti techninių reguliavimo standartų projektus 10 straipsnyje nurodytais konkrečiais atvejais;

b) rengti techninių įgyvendinimo standartų projektus 15 straipsnyje nurodytais konkrečiais atvejais;

c) skelbti gaires ir rekomendacijas, kaip nustatyta 16 straipsnyje;

d) skelbti rekomendacijas konkrečiais atvejais, kaip nurodyta 17 straipsnio 3 dalyje;

e) priimti atskirus kompetentingoms institucijoms skirtus sprendimus 18 straipsnio 3 dalyje ir 19 straipsnio 3 dalyje nurodytais konkrečiais atvejais;

f) tiesiogiai taikomų Sąjungos aktų atvejais priimti atskirus finansų įstaigoms skirtus sprendimus 17 straipsnio 6 dalyje, 18 straipsnio 4 dalyje ir 19 straipsnio 4 dalyje nurodytais konkrečiais atvejais;

g) teikti nuomones Europos Parlamentui, Tarybai arba Komisijai, kaip numatyta 34 straipsnyje;

h) rinkti būtiną informaciją apie finansų įstaigas kaip numatyta 35 straipsnyje;

i) kurti bendrus metodus, kaip vertinti produkto savybių ir paskirstymo procesų poveikį įstaigų finansinei padėčiai ir vartotojų apsaugai;

j) numatyti centralizuotai prieinamą registruotų finansų įstaigų duomenų bazę pagal savo kompetenciją, kaip tai numatyta 1 straipsnio 2 dalyje nurodytuose aktuose.

9 straipsnis

Su vartotojų apsauga ir finansine veikla susijusios užduotys

1. Institucija imasi vadovaujamojo vaidmens skatindama vartotojams skirtų finansinių produktų ir paslaugų rinkos skaidrumą, paprastumą ir sąžiningumą visoje vidaus rinkoje, įskaitant:

a) rinkdama informaciją apie vartojimo tendencijas, jas analizuodama ir apie jas pranešdama;

b) peržiūrėdama ir koordinuodama kompetentingų institucijų finansinio raštingumo ir švietimo iniciatyvas;

c) rengdama šios pramonės šakos atstovų mokymo standartus; ir

d) prisidėdama rengiant bendras informacijos atskleidimo taisykles.

2. Institucija stebi naują ir jau vykdomą finansinę veiklą ir gali priimti gaires ir rekomendacijas, siekdama skatinti rinkų saugumą ir patikimumą bei reguliavimo praktikos konvergenciją.

3. Institucija taip gali teikti įspėjimus, jei finansinė veikla kelia rimtą pavojų 1 straipsnio 5 dalyje nurodytiems tikslams.

4. Institucija įsteigia Finansinių naujovių komitetą, kuris yra neatskiriama jos dalis ir kuris apjungtų visas atitinkamas kompetentingas nacionalines priežiūros institucijas, siekiant nustatyti suderintą požiūrį į naujos ar inovacinės finansinės veiklos reguliavimą ir priežiūrą ir teikti konsultacijas Institucijai, kad ji jas pateiktų Europos Parlamentui, Tarybai ir Komisijai.

5. Institucija gali laikinai uždrausti arba apriboti tam tikrą finansinę veiklą, kuri kelia grėsmę sklandžiam finansų rinkų veikimui ir vientisumui arba visos Sąjungos finansų sistemos ar jos dalies stabilumui, 1 straipsnio 2 dalyje nurodytuose įstatymo galią turinčiuose teisės aktuose nustatytais atvejais ir sąlygomis arba, jei būtina, susidarius kritinei padėčiai, kaip numatyta 18 straipsnyje ir jame nustatytomis sąlygomis.

Institucija peržiūri pirmoje pastraipoje minimą sprendimą atitinkamu periodiškumu, bet ne rečiau kaip kartą per tris mėnesius. Jei praėjus trijų mėnesių laikotarpiui sprendimas neatnaujinamas, jis automatiškai nustoja galioti.

Valstybė narė gali paprašyti Institucijos persvarstyti savo sprendimą. Tokiu atveju, 44 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje nustatyta tvarka Institucija sprendžia, ar palikti galioti savo sprendimą.

Institucija taip pat gali įvertinti poreikį uždrausti arba apriboti tam tikros rūšies finansinę veiklą ir, prireikus, informuoti apie tai Komisiją, kad būtų galima sudaryti palankesnes sąlygas tokio draudimo arba apribojimo patvirtinimui.

10 straipsnis

Techniniai reguliavimo standartai

1. Kai Europos Parlamentas ir Taryba suteikia Komisijai įgaliojimus priimti techninius reguliavimo standartus, naudojantis teise priimti deleguotus teisės aktus pagal SESV 290 straipsnį, siekiant užtikrinti, kad 1 straipsnio 2 dalyje nurodytuose įstatymo galią turinčiuose teisės aktuose specialiai nustatytose srityse būtų vykdomas nuoseklus derinimas, Institucija gali parengti techninių reguliavimo standartų projektus. Standartų projektus Institucija teikia tvirtinti Komisijai.

Techniniai reguliavimo standartai turi būti techniniai, juose nepateikiami strateginiai sprendimai ar politikos alternatyvos ir jų turinį nustato įstatymo galią turintys teisės aktai, kuriais jie yra grindžiami.

Prieš pateikdama juos Komisijai, Institucija rengia atviras viešas konsultacijas dėl techninių reguliavimo standartų projektų ir nagrinėja galimas susijusias išlaidas ir naudą, nebent tokios konsultacijos ir nagrinėjimas būtų neproporcingi atitinkamų techninių reguliavimo standartų projektų taikymo srities ir poveikio požiūriu arba ypatingos klausimo skubos požiūriu. Institucija taip pat prašo, kad 37 straipsnyje nurodyta Bankininkystės suinteresuotųjų subjektų grupė pateiktų savo nuomonę.

Kai Institucija pateikia techninio reguliavimo standarto projektą, Komisija nedelsdama jį perduoda Europos Parlamentui ir Tarybai.

Per tris mėnesius nuo techninio reguliavimo standarto projekto gavimo Komisija turi nuspręsti, ar jį patvirtinti. Komisija gali patvirtinti techninio reguliavimo standarto projektą tik iš dalies arba su pakeitimais, jeigu to reikia vadovaujantis Sąjungos interesais.

Jei Komisija ketina nepatvirtinti kurio nors techninio reguliavimo standarto projekto arba patvirtinti jį iš dalies ar su pakeitimais, ji grąžina techninio reguliavimo standarto projektą Institucijai paaiškindama, kodėl ji jo nepatvirtino, arba, prireikus, pateikia jo pakeitimų motyvus. Institucija per šešias savaites gali iš dalies pakeisti techninio reguliavimo standarto projektą remdamasi Komisijos pasiūlytais pakeitimais ir dar kartą jį pateikti Komisijai oficialios nuomonės forma. Savo oficialios nuomonės kopiją Institucija išsiunčia Europos Parlamentui ir Tarybai.

Jei pasibaigus tam šešių savaičių laikotarpiui Institucija nėra pateikusi iš dalies pakeisto techninio reguliavimo standarto projekto arba yra pateikusi techninio reguliavimo standarto projektą, kuris iš dalies pakeistas taip, kad neatitinka Komisijos pasiūlytų pakeitimų, Komisija gali priimti techninį reguliavimo standartą su pakeitimais, kurie, jos nuomone, yra tinkami, arba jį atmesti.

Komisija negali pakeisti Institucijos parengto techninio reguliavimo standarto projekto turinio iš anksto to nesuderinusi su Institucija, kaip tai nustatyta šiame straipsnyje.

2. Jei Institucija techninio reguliavimo standarto projekto nepateikia Komisijai per 1 straipsnio 2 dalyje nurodytuose įstatymo galią turinčiuose teisės aktuose nustatytą terminą, Komisija gali paprašyti tokį projektą pateikti per naują terminą.

3. Tik tais atvejais, kai Institucija nepateikia Komisijai techninio reguliavimo standarto projekto per 2 dalyje minėtus terminus, Komisija gali deleguotu teisės aktu priimti techninį reguliavimo standartą, be Institucijos parengto projekto.

Komisija rengia atviras viešas konsultacijas dėl techninių reguliavimo standartų projektų ir nagrinėja galimas susijusias išlaidas ir naudą, nebent tokios konsultacijos ir nagrinėjimas būtų neproporcingi atitinkamų techninių reguliavimo standartų projektų taikymo srities ir poveikio požiūriu arba ypatingos klausimo skubos požiūriu. Komisija taip pat prašo, kad 37 straipsnyje nurodyta Bankininkystės suinteresuotųjų subjektų grupė pateiktų savo nuomonę ar patarimą.

Komisija nedelsdama perduoda techninio reguliavimo standarto projektą Europos Parlamentui ir Tarybai.

Komisija išsiunčia savo techninio reguliavimo standarto projektą Institucijai. Institucija per šešias savaites gali iš dalies pakeisti techninio reguliavimo standarto projektą ir pateikti jį oficialios nuomonės forma Komisijai. Savo oficialios nuomonės kopiją Institucija išsiunčia Europos Parlamentui ir Tarybai.

Jei pasibaigus ketvirtoje pastraipoje nurodytam šešių savaičių laikotarpiui Institucija nepateikia iš dalies pakeisto techninio reguliavimo standarto projekto, Komisija gali patvirtinti techninį reguliavimo standartą.

Jei per šešių savaičių laikotarpį Institucija pateikia iš dalies pakeistą techninio reguliavimo standarto projektą, Komisija gali iš dalies pakeisti techninio reguliavimo standarto projektą, remdamasi Institucijos pasiūlytais pakeitimais arba priimti techninį reguliavimo standartą su pakeitimais, kurie, jos nuomone, yra tinkami. Komisija negali keisti Institucijos parengto techninio reguliavimo standarto projekto turinio iš anksto to nesuderinusi su Institucija, kaip nustatyta šiame straipsnyje.

4. Techniniai reguliavimo standartai priimami priimant reglamentą ar sprendimą. Jie skelbiami *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* ir įsigalioja juose nurodytą dieną.

11 straipsnis

Delegavimas

1. Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti 10 straipsnyje nurodytus techninius reguliavimo standartus ketverių metų laikotarpiui nuo 2010 m. gruodžio 16 d. Komisija ne vėliau kaip likus šešiems mėnesiams iki ketverių metų laikotarpio pabaigos parengia ataskaitą dėl deleguotų įgaliojimų. Įgaliojimų delegavimas automatiškai pratęsiamas tokios pačios trukmės laikotarpiams, išskyrus atvejus, kai Europos Parlamentas ar Taryba jį atšaukia pagal 14 straipsnį.

2. Priėmusi techninį reguliavimo standartą, Komisija nedelsdama praneša apie jį tuo pačiu metu Europos Parlamentui ir Tarybai.

3. Įgaliojimas priimti techninius reguliavimo standartus suteikiamas Komisijai laikantis 12–14 straipsniuose nustatytų sąlygų.

12 straipsnis

Delegavimo atšaukimas

1. Europos Parlamentas arba Taryba gali atšaukti 10 straipsnyje nurodytą įgaliojimų delegavimą.

2. Institucija, pradėjusi vidaus procedūrą, siekdama nuspręsti, ar atšaukti įgaliojimų delegavimą, stengiasi informuoti kitą instituciją ir Komisiją per protingą terminą iki galutinio sprendimo priėmimo dienos, nurodydama deleguotus įgaliojimus, kurie galėtų būti atšaukti.

3. Sprendimu dėl atšaukimo nutraukiamas tame sprendime nurodytų įgaliojimų delegavimas. Jis įsigalioja nedelsiant arba vėlesnę jame nurodytą datą. Sprendimas neturi poveikio jau galiojančių techninių reguliavimo standartų galiojimui. Jis skelbiamas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

13 straipsnis

Prieštaravimai dėl techninių reguliavimo standartų

1. Europos Parlamentas arba Taryba gali pareikšti prieštaravimus dėl techninio reguliavimo standarto per tris mėnesius nuo pranešimo apie Komisijos priimtą techninį reguliavimo standartą dienos. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva tas laikotarpis pratęsiamas dar trims mėnesiams.

Jei Komisija priima techninį reguliavimo standartą, kuris yra tapatus Institucijos pateiktam techninio reguliavimo standarto projektui, laikotarpis, per kurį Europos Parlamentas ir Taryba gali pareikšti prieštaravimus - vienas mėnuo nuo pranešimo dienos. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva tas laikotarpis pratęsiamas dar vienu mėnesiu.

2. Jei per 1 dalyje nurodytą laikotarpį nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareiškė prieštaravimų dėl techninio reguliavimo standarto, jis skelbiamas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* ir įsigalioja jame nurodytą dieną.

Techninis reguliavimo standartas gali būti skelbiamas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* ir įsigalioti iki to laikotarpio pabaigos, jeigu tiek Europos Parlamentas, tiek Taryba informavo Komisiją, kad nepareikš prieštaravimų.

3. Jei per 1 dalyje nurodytą laikotarpį Europos Parlamentas arba Taryba prieštarauja techniniam reguliavimo standartui, jis neįsigalioja. Pagal SESV 296 straipsnį prieštaravimus pareiškusi institucija pateikia prieštaravimo dėl techninio reguliavimo standarto motyvus.

14 straipsnis

Nepritarimas techninių reguliavimo standartų projektui arba dalinis jo keitimas

1. Jei Komisija nepritaria techninio reguliavimo standarto projektui ar iš dalies jį pakeičia, kaip numatyta 10 straipsnyje, ji apie tai praneša Institucijai, Europos Parlamentui ir Tarybai, nurodydama priežastis.

2. Prireikus Europos Parlamentas ar Taryba gali per vieną mėnesį po 1 dalyje nurodyto pranešimo pakviesti už šiuos klausimus atsakingą Komisijos narį ir Institucijos pirmininką į *ad hoc* posėdį, kuris vyktų kompetentingame Europos Parlamento komitete ar Taryboje, kad jie pristatytų ir paaiškintų nuomonių skirtumus.

15 straipsnis

Techniniai įgyvendinimo standartai

1. Institucija gali rengti techninius įgyvendinimo standartus, naudodamasi teise priimti įgyvendinimo aktus pagal SESV 291 straipsnį, 1 straipsnio 2 dalyje nurodytuose įstatymo galią turinčiuose teisės aktuose konkrečiai nustatytose srityse. Techniniai įgyvendinimo standartai turi būti techninio pobūdžio, nenumatyti jokių strateginių sprendimų ar politikos pasirinkimo, o jų turinys turėtų būti skirtas tų aktų taikymo sąlygų nustatymui. Techninių įgyvendinimo standartų projektus Institucija teikia tvirtinti Komisijai.

Prieš pateikdama techninių įgyvendinimo standartų projektą Komisijai, Institucija rengia atviras viešas konsultacijas ir nagrinėja galimas susijusias išlaidas ir naudą, nebent tokios konsultacijos ir nagrinėjimas būtų neproporcingi atitinkamų techninių įgyvendinimo standartų projektų taikymo srities ir poveikio požiūriu arba ypatingos klausimo skubos požiūriu. Institucija taip pat prašo, kad 37 straipsnyje nurodyta Bankininkystės suinteresuotųjų subjektų grupė pateiktų savo nuomonę.

Kai Institucija pateikia techninio įgyvendinimo standarto projektą, Komisija nedelsdama jį perduoda Europos Parlamentui ir Tarybai.

Per tris mėnesius nuo techninio įgyvendinimo standarto projekto gavimo dienos Komisija turi nuspręsti, ar jį patvirtinti. Tą laikotarpį Komisija gali pratęsti vienu mėnesiu. Komisija gali patvirtinti techninio įgyvendinimo standarto projektą tik iš dalies arba su pakeitimais, jeigu to reikia vadovaujantis Sąjungos interesais.

Jei Komisija ketina nepatvirtinti techninio įgyvendinimo standarto projekto arba patvirtinti jį iš dalies ar su pakeitimais, ji grąžina jį Institucijai paaiškindama, kodėl ji jo nepatvirtino, arba, prireikus, pateikia jo pakeitimų motyvus. Institucija per šešias savaites gali iš dalies pakeisti techninio įgyvendinimo standarto projektą remdamasi Komisijos pasiūlytais pakeitimais ir dar kartą jį pateikti Komisijai oficialios nuomonės forma. Savo oficialios nuomonės kopiją Institucija išsiunčia Europos Parlamentui ir Tarybai.

Jei pasibaigus penktoje pastraipoje nurodytam šešių savaičių laikotarpiui Institucija nėra pateikusi iš dalies pakeisto techninio įgyvendinimo standarto projekto arba yra pateikusi techninio įgyvendinimo standarto projektą, kuris iš dalies pakeistas taip, kad neatitinka Komisijos pasiūlytų pakeitimų, Komisija gali priimti techninį įgyvendinimo standartą su pakeitimais, kurie, jos nuomone, yra tinkami, arba jį atmesti.

Komisija negali keisti Institucijos parengto techninio įgyvendinimo standarto turinio iš anksto to nesuderinusi su Institucija, kaip tai nustatyta šiame straipsnyje.

2. Jei Institucija techninio įgyvendinimo standarto projekto nepateikia Komisijai per 1 straipsnio 2 dalyje nurodytuose įstatymo galią turinčiuose teisės aktuose nustatytą terminą, Komisija gali paprašyti tokį projektą pateikti per naują terminą.

3. Tik tais atvejais, kai Institucija nepateikia Komisijai techninio įgyvendinimo standarto projekto per terminus, nustatytus pagal 2 dalį, Komisija gali įgyvendinimo aktu priimti techninį įgyvendinimo standartą, be Institucijos parengto projekto.

Komisija rengia atviras viešas konsultacijas dėl techninių įgyvendinimo standartų projektų ir nagrinėja galimas susijusias išlaidas ir naudą, nebent tokios konsultacijos ir nagrinėjimas būtų neproporcingi atitinkamų techninių įgyvendinimo standartų projektų taikymo srities ir poveikio požiūriu arba ypatingos klausimo skubos požiūriu. Komisija taip pat prašo, kad 37 straipsnyje nurodyta Bankininkystės suinteresuotųjų subjektų grupė pateiktų savo nuomonę ar patarimą.

Komisija nedelsdama perduoda techninio įgyvendinimo standarto projektą Europos Parlamentui ir Tarybai.

Komisija išsiunčia techninio įgyvendinimo standarto projektą Institucijai. Institucija per šešias savaites gali iš dalies pakeisti techninio įgyvendinimo standarto projektą ir pateikti jį kaip oficialią nuomonę Komisijai. Savo oficialios nuomonės kopiją Institucija išsiunčia Europos Parlamentui ir Tarybai.

Jei pasibaigus ketvirtoje pastraipoje nurodytam šešių savaičių laikotarpiui Institucija nepateikia iš dalies pakeisto techninio įgyvendinimo standarto projekto, Komisija gali patvirtinti techninį įgyvendinimo standartą.

Jei per šešių savaičių laikotarpį Institucija pateikia iš dalies pakeistą techninio įgyvendinimo standarto projektą, Komisija gali iš dalies pakeisti techninio įgyvendinimo standarto projektą, remdamasi Institucijos pasiūlytais pakeitimais, arba priimti techninį įgyvendinimo standartą su pakeitimais, kurie, jos nuomone, yra tinkami.

Komisija negali keisti Institucijos parengtų techninių įgyvendinimo standartų projektų turinio iš anksto to nesuderinusi su Institucija, kaip nustatyta šiame straipsnyje.

4. Techniniai įgyvendinimo standartai priimami priimant reglamentus ar sprendimus. Jie skelbiami *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* ir įsigalioja juose nurodytą dieną.

16 straipsnis

Gairės ir rekomendacijos

1. Siekdama nustatyti nuoseklią, veiksmingą ir efektyvią EFPIS priežiūros praktiką ir užtikrinti bendrą, vienodą ir nuoseklų Sąjungos teisės taikymą, Institucija skelbia kompetentingoms institucijoms ar finansų įstaigoms skirtas gaires ir rekomendacijas.

2. Atitinkamais atvejais Institucija vykdo atviras viešas konsultacijas dėl gairių ir rekomendacijų ir nagrinėja galimas susijusias išlaidas ir naudą. Tokios konsultacijos ir analizės turi būti proporcingos gairių ar rekomendacijų apimčiai, pobūdžiui ir poveikiui. Jei reikia, Institucija taip pat prašo, kad 37 straipsnyje nurodyta Bankininkystės suinteresuotųjų subjektų grupė pateiktų savo nuomonę ar patarimą.

3. Kompetentingos institucijos ir finansų įstaigos deda visas pastangas, siekdamos laikytis tų gairių ir rekomendacijų.

Per du mėnesius po to, kai paskelbiama gairė ar rekomendacija, kiekviena kompetentinga institucija patvirtina, ar ji laikosi, arba, ar ji ketina laikytis tos gairės ar rekomendacijos. Jei kompetentinga institucija nesilaiko arba neketina laikytis gairės ar rekomendacijos, ji apie tai praneša Institucijai ir nurodo priežastis.

Institucija paskelbia viešai tą faktą, kad kompetentinga institucija nesilaiko arba neketina laikytis tos gairės ar rekomendacijos. Be to, Institucija kiekvienu konkrečiu atveju gali nuspręsti, ar paskelbti kompetentingos institucijos pateiktas tos gairės ar rekomendacijos nesilaikymo priežastis. Kompetentingai institucijai iš anksto pranešama apie tokį paskelbimą.

Jei to reikalaujama gairėje ar rekomendacijoje, finansų įstaigos aiškiai ir išsamiai praneša, ar jos laikosi tos gairės ar rekomendacijos.

4. 43 straipsnio 5 dalyje nurodytoje ataskaitoje Institucija informuoja Europos Parlamentą, Tarybą ir Komisiją apie priimtas gaires ir rekomendacijas, nurodydama, kuri kompetentinga institucija jų nesilaikė, pateikdama informaciją apie tai, kaip Institucija ketina užtikrinti, kad atitinkama kompetentinga institucija ateityje laikytųsi jos rekomendacijų ir gairių.

17 straipsnis

Sąjungos teisės pažeidimas

1. Kai kompetentinga institucija netaiko 1 straipsnio 2 dalyje nurodytų aktų arba juos taiko taip, kad pažeidžia Sąjungos teisę, įskaitant pagal 10–15 straipsnius nustatytus techninius reguliavimo standartus ir techninius įgyvendinimo standartus, visų pirma neužtikrindama, kad finansų įstaiga atitiktų tuose aktuose nustatytus reikalavimus, Institucija turi imtis veiksmų pagal įgaliojimus, nustatytus šio straipsnio 2, 3 ir 6 dalyse.

2. Vienos ar daugiau kompetentingų institucijų, Europos Parlamento, Tarybos, Komisijos ar Bankininkystės suinteresuotųjų subjektų grupės prašymu arba savo iniciatyva Institucija gali ištirti tariamą Sąjungos teisės pažeidimą arba jos netaikymą, apie tai pranešusi atitinkamai kompetentingai institucijai.

Nedarant poveikio 35 straipsnyje nustatytiems įgaliojimams, kompetentinga institucija nedelsdama pateikia Institucijai visą informaciją, kuri, Institucijos nuomone, yra būtina šiam tyrimui atlikti.

3. Ne vėliau kaip per du mėnesius nuo tyrimo pradžios Institucija gali pateikti atitinkamai kompetentingai institucijai rekomendaciją, nurodydama joje veiksmus, kurių būtina imtis siekiant laikytis Sąjungos teisės.

Per dešimt darbo dienų po rekomendacijos gavimo kompetentinga institucija praneša Institucijai apie priemones, kurių ji ėmėsi arba ketina imtis, kad užtikrintų Sąjungos teisės laikymąsi.

4. Kai kompetentinga institucija per vieną mėnesį po Institucijos rekomendacijos gavimo neužtikrino Sąjungos teisės laikymosi, Komisija, gavusi Institucijos pranešimą arba savo iniciatyva, gali pateikti oficialią nuomonę, kuria kompetentinga institucija įpareigojama imtis veiksmų, būtinų laikytis Sąjungos teisės. Komisijos oficialioje nuomonėje atsižvelgiama į Institucijos rekomendaciją.

Tokią oficialią nuomonę Komisija pateikia ne vėliau kaip per tris mėnesius nuo rekomendacijos priėmimo dienos. Šį laikotarpį Komisija gali pratęsti vienu mėnesiu.

Institucija ir kompetentingos institucijos pateikia Komisijai visą būtiną informaciją.

5. Per dešimt darbo dienų po 4 dalyje nurodytos oficialios nuomonės gavimo kompetentinga institucija praneša Komisijai ir Institucijai apie priemones, kurių ji ėmėsi arba ketina imtis siekdama įgyvendinti tą oficialią nuomonę.

6. Nedarant poveikio Komisijos įgaliojimams pagal SESV 258 straipsnį, jeigu kompetentinga institucija neįvykdo 4 dalyje nurodytos oficialios nuomonės per toje dalyje nustatytą laikotarpį ir jeigu būtina laiku imtis priemonių dėl tokio nesilaikymo, kad rinkoje būtų palaikomos arba atkurtos neutralios sąlygos konkurencijai arba užtikrintas sklandus finansų sistemos veikimas ir vientisumas, Institucija, jeigu atitinkami 1 straipsnio 2 dalyje nurodytų aktų reikalavimai tiesiogiai taikomi finansų įstaigoms, gali priimti atskirą finansų įstaigai skirtą sprendimą, kuriuo įpareigojama imtis veiksmų, įskaitant bet kokios praktikos nutraukimą, būtinų, kad įstaiga vykdytų savo pareigas pagal Sąjungos teisę.

Institucijos sprendimas turi atitikti Komisijos pagal 4 dalį pateiktą oficialią nuomonę.

7. Pagal 6 dalį priimti sprendimai turi viršenybę bet kokio kompetentingų institucijų tuo pačiu klausimu priimto ankstesnio sprendimo atžvilgiu.

Imdamosi veiksmų klausimais, dėl kurių pateikta oficiali nuomonė pagal 4 dalį arba priimtas sprendimas pagal 6 dalį, kompetentingos institucijos turi laikytis atitinkamai oficialios nuomonės arba sprendimo.

8. 43 straipsnio 5 dalyje nurodytoje ataskaitoje Institucija nurodo, kurios kompetentingos institucijos ir finansų įstaigos nevykdė šio straipsnio 4 ir 6 dalyse nurodytų oficialių nuomonių ar sprendimų.

18 straipsnis

Veiksmai kritinės padėties atvejais

1. Esant nepageidaujamiems pokyčiams, kurie gali sukelti didelį pavojų sklandžiam finansų rinkų veikimui ir vientisumui arba visos Sąjungos finansų sistemos ar jos dalies stabilumui, Institucija aktyviai sudaro palankesnes sąlygas visiems veiksmams, kurių imasi atitinkamos nacionalinės kompetentingos priežiūros institucijos, arba, prireikus, juos koordinuoja.

Kad galėtų atlikti minėtą palankesnių sąlygų sudarymo ir veiksmų koordinavimo funkciją, Institucija turi būti išsamiai informuojama apie visus atitinkamus pokyčius ir kviečiama dalyvauti stebėtojos teisėmis visuose atitinkamuose nacionalinių kompetentingų priežiūros institucijų susitikimuose.

2. Institucijai, Komisijai ir ESRV pateikus prašymą, Taryba, pasikonsultavusi su Komisija ir ESRV bei, atitinkamais atvejais, su EPI, gali priimti Institucijai skirtą sprendimą, kuriame pripažįstama, kad susidarė kritinė padėtis pagal šį reglamentą. Taryba peržiūri šį sprendimą tinkamu periodiškumu ir bent kartą per mėnesį. Jei pasibaigus vieno mėnesio laikotarpiui sprendimas neatnaujinamas, jis automatiškai nustoja galioti. Taryba gali bet kada paskelbti apie kritinės padėties nutraukimą.

Jei ESRV arba Institucija mano, kad gali susidaryti kritinė padėtis, jos pateikia Tarybai skirtą konfidencialią rekomendaciją ir padėties įvertinimą. Tuomet Taryba sprendžia, ar reikia surengti posėdį. Šio proceso metu užtikrinamas reikiamas konfidencialumas.

Jeigu Taryba pripažįsta, kad susidarė kritinė padėtis, ji apie tai nedelsdama tinkamai informuoja Europos Parlamentą ir Komisiją.

3. Jeigu Taryba priėmė sprendimą pagal 2 dalį, ir išimtinėmis aplinkybėmis būtina suderinti nacionalinės valdžios institucijų veiksmus, kad būtų reaguojama į nepageidaujamus pokyčius, kurie gali sukelti rimtą pavojų sklandžiam finansų rinkų veikimui ir vientisumui arba visos Sąjungos finansų sistemos ar jos dalies stabilumui, Institucija gali priimti atskirus sprendimus, kuriais reikalaujama, kad kompetentingos institucijos imtųsi veiksmų, būtinų pagal 1 straipsnio 2 dalyje nurodytus teisės aktus, kad išspręstų su tokiais pokyčiais susijusias problemas, užtikrindama finansų įstaigų ir kompetentingų institucijų atitiktį tuose teisės aktuose nustatytiems reikalavimams.

4. Nedarant poveikio Komisijos įgaliojimams pagal SESV 258 straipsnį, jeigu kompetentinga institucija neįvykdo 3 dalyje nurodyto Institucijos sprendimo per tame sprendime nustatytą laikotarpį, Institucija gali, kai 1 straipsnio 2 dalyje nurodytuose įstatymo galią turinčiuose teisės aktuose, įskaitant pagal tuos aktus priimtuose techniniuose reguliavimo standartuose bei techniniuose įgyvendinimo standartuose nustatyti atitinkami reikalavimai tiesiogiai taikomi finansų įstaigoms, priimti atskirą finansų įstaigai skirtą sprendimą, kuriuo reikalaujama imtis veiksmų, įskaitant vykdomos veiklos nutraukimą, būtinų, kad įstaiga vykdytų savo pareigas pagal tuos teisės aktus. Tai taikoma tik tais atvejais, kai kompetentinga institucija netaiko 1 straipsnio 2 dalyje nurodytų įstatymo galią turinčių teisės aktų, įskaitant pagal tuos aktus priimtų techninių reguliavimo standartų bei techninių įgyvendinimo standartų, arba juos taiko taip, kad akivaizdžiai pažeidžia tuos aktus, ir kai būtina nedelsiant ištaisyti padėtį, kad būtų atkurtas tinkamas finansų rinkų veikimas ir vientisumas arba visos Sąjungos finansų sistemos ar jos dalies stabilumas.

5. Pagal 4 dalį priimti sprendimai turi viršenybę bet kokio kompetentingų institucijų tuo pačiu klausimu priimto ankstesnio sprendimo atžvilgiu.

Bet kokie kompetentingų institucijų veiksmai, kurių jos imasi dėl klausimų, dėl kurių priimtas sprendimas pagal 3 arba 4 dalį, turi atitikti tuos sprendimus.

19 straipsnis

Kompetentingų institucijų nesutarimų tarpvalstybinių situacijų atvejais sprendimas

1. Nedarant poveikio 17 straipsnyje nustatytiems įgaliojimams, jeigu kompetentinga institucija nesutinka su kitos valstybės narės kompetentingos institucijos veiksmų arba neveikimo tvarka ar turiniu tais atvejais, kurie išvardyti 1 straipsnio 2 dalyje nurodytuose aktuose, Institucija vienos ar daugiau atitinkamų kompetentingų institucijų prašymu gali padėti toms institucijoms pasiekti susitarimą šio straipsnio 2–4 dalyse nustatyta tvarka.

Tais atvejais, kurie išvardyti 1 straipsnio 2 dalyje nurodytuose teisės aktuose, ir kai remiantis objektyviais kriterijais galima nustatyti, kad skirtingų valstybių narių kompetentingos institucijos nesutaria, Institucija gali savo iniciatyva padėti toms institucijoms pasiekti susitarimą 2–4 dalyse nustatyta tvarka.

2. Institucija nustato kompetentingų institucijų taikinimo terminą, atsižvelgdama į visus 1 straipsnio 2 dalyje nurodytuose aktuose nustatytus svarbius terminus ir į klausimo sudėtingumą bei skubumą. Tame etape Institucija veikia kaip tarpininkė.

3. Jeigu pasibaigus 2 dalyje nurodytam taikinimo etapui atitinkamos kompetentingos institucijos nesusitaria, Institucija gali 44 straipsnio 1 dalies trečioje ir ketvirtoje pastraipose nustatyta tvarka priimti atitinkamoms kompetentingoms institucijoms privalomą sprendimą, įpareigojantį jas imtis konkrečių veiksmų arba nuo jų susilaikyti, kad klausimas būtų išspręstas, siekiant užtikrinti Sąjungos teisės laikymąsi.

4. Nedarant poveikio Komisijos įgaliojimams pagal SESV 258 straipsnį, jeigu kompetentinga institucija nevykdo Institucijos sprendimo, taigi neužtikrina, kad finansų įstaiga laikytųsi reikalavimų, kurie jai tiesiogiai taikomi pagal 1 straipsnio 2 dalyje nurodytus teisės aktus, Institucija gali priimti finansų įstaigai skirtą atskirą sprendimą, kuriuo reikalaujama imtis veiksmų, įskaitant bet kokios veiklos nutraukimą, būtinų, kad įstaiga vykdytų savo pareigas pagal Sąjungos teisę.

5. Pagal 4 dalį priimti sprendimai turi viršenybę bet kokio kompetentingų institucijų tuo pačiu klausimu priimto ankstesnio sprendimo atžvilgiu. Bet kokie kompetentingų institucijų veiksmai, kurių jos imasi dėl faktų, dėl kurių priimtas sprendimas pagal 3 arba 4 dalį, turi atitikti tuos sprendimus.

6. 50 straipsnio 2 dalyje nurodytoje ataskaitoje Institucijos pirmininkas nurodo kompetentingų institucijų nesutarimų pobūdį ir rūšį, pasiektus susitarimus ir siekiant išspręsti tokius nesutarimus priimtus sprendimus.

20 straipsnis

Įvairių sektorių kompetentingų institucijų nesutarimų sprendimas

Jungtinis komitetas 19 ir 56 straipsniuose nustatyta tvarka sprendžia nesutarimus tarp įvairių sektorių, kurie gali kilti tarp kompetentingų institucijų, kaip apibrėžta šio reglamento, Reglamento (ES) Nr. 1094/2010 ir Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 4 straipsnio 2 punkte.

21 straipsnis

Priežiūros institucijų kolegijos

1. Institucija padeda skatinti ir stebėti veiksmingą, efektyvų ir nuoseklų Direktyvoje 2006/48/EB nurodytų priežiūros institucijų kolegijų veikimą bei skatinti Sąjungos teisės taikymo priežiūros institucijų kolegijose darną. Siekiant priežiūros veiklos pažangiausios praktikos konvergencijos, Institucijos darbuotojams sudaromos sąlygos dalyvauti priežiūros institucijų kolegijų veikloje, įskaitant patikrinimus vietoje, kuriuos bendrai atlieka dvi ar daugiau kompetentingos institucijos.

2. Institucija vadovauja užtikrinant nuoseklų ir darnų tarpvalstybiniu mastu veikiančių įstaigų priežiūros institucijų kolegijų veikimą visoje Sąjungoje, atsižvelgdama į sisteminę riziką, kurią kelia finansų įstaigos, kaip nurodyta 23 straipsnyje.

Šio straipsnio šioje dalyje ir 1 dalyje Institucija – kompetentinga institucija, kaip apibrėžta atitinkamuose teisės aktuose.

Institucija gali:

a) bendradarbiaudama su kompetentingomis institucijomis rinkti visą svarbią informaciją ir ja dalintis, siekdama palengvinti kolegijos darbą, sukurti ir tvarkyti centrinę sistemą, kad tokia informacija būtų prieinama kolegijoje veikiančioms kompetentingoms institucijoms;

b) Sąjungos mastu inicijuoti ir koordinuoti testavimą nepalankiausiomis sąlygomis pagal 32 straipsnį, siekiant įvertinti finansų įstaigų atsparumą – visų pirma sisteminę riziką, kurią kelia finansų įstaigos, kaip nurodyta 23 straipsnyje – neigiamiems pokyčiams rinkoje, ir įvertinti sisteminės rizikos didėjimo nepalankiausiomis sąlygomis potencialą, užtikrinant, kad tokiam testavimui nacionaliniu lygiu būtų taikoma nuosekli metodika, ir, atitinkamais atvejais, parengti rekomendaciją kompetentingai institucijai dėl testavimo nepalankiausiomis sąlygomis metu nustatytų trūkumų pašalinimo;

c) skatinti veiksmingą ir efektyvią priežiūros veiklą, įskaitant rizikos, kuri kyla ar gali kilti finansų įstaigoms, kaip nustatyta priežiūros veiklos peržiūros proceso metu arba krizių atvejais, vertinimą;

d) vykdydama šiame reglamente nurodytas užduotis ir įgaliojimus prižiūrėti, kaip kompetentingos institucijos vykdo užduotis; ir

e) prašyti kolegijoje surengti papildomus svarstymus visais atvejais, kai, jos nuomone, dėl priimto sprendimo būtų netinkamai taikoma Sąjungos teisė arba nebūtų padedama siekti priežiūros veiklos praktikos konvergencijos tikslo. Be to, ji gali prašyti konsoliduojančios priežiūros institucijos surengti kolegijos posėdį arba į vieno iš posėdžių darbotvarkę įtraukti tam tikrą klausimą.

3. Institucija gali parengti techninių reguliavimo standartų ir techninių įgyvendinimo standartų projektus, kad būtų užtikrintos vienodos nuostatų dėl priežiūros institucijų kolegijų veiklos taikymo sąlygos, ir skelbti pagal 16 straipsnį priimtas gaires ir rekomendacijas, kad būtų skatinama priežiūros institucijų kolegijų vykdomos priežiūros ir jų taikomos pažangiausios praktikos konvergencija.

4. Institucija atlieka teisiškai privalomą tarpininkės vaidmenį ir sprendžia kompetentingų institucijų ginčus 19 straipsnyje nustatyta tvarka. Institucija gali priimti sprendimus dėl priežiūros, kurie tiesiogiai taikomi atitinkamai įstaigai pagal 19 straipsnį.

22 straipsnis

Bendrosios nuostatos

1. Institucija deramai atsižvelgia į sisteminę riziką, kaip apibrėžta Reglamente (ES) Nr. 1092/2010. Ji sprendžia klausimus, susijusius su finansinių paslaugų sutrikimo rizika:

a) kurią sukėlė visos finansų sistemos ar jos dalių pablogėjimas; ir

b) kuri gali sukelti rimtų neigiamų padarinių vidaus rinkai ir realiajai ekonomikai.

Institucija prireikus atsižvelgia į sisteminės rizikos stebėseną ir vertinimą, kuriuos atlieka ESRV ir Institucija, bei reaguoja į ESRV įspėjimus ir rekomendacijas pagal Reglamento (ES) Nr. 1092/2010 17 straipsnį.

2. Institucija, bendradarbiaudama su ESRV, parengia bendrus kiekybinius ir kokybinius rodiklius (rizikos lentelę) sisteminei rizikai nustatyti ir apskaičiuoti.

Be to, Institucija parengia tinkamą testavimo nepalankiausiomis sąlygomis tvarką, kuri padės nustatyti tas įstaigas, kurios gali kelti sisteminę riziką. Šios įstaigos turi būti griežčiau prižiūrimos, o prireikus joms taikomos 25 straipsnyje nurodytos atgaivinimo ir problemų sprendimo procedūros.

3. Nedarant poveikio 1 straipsnio 2 dalyje nurodytiems aktams, Institucija prireikus parengia papildomas finansų įstaigoms skirtas gaires ir rekomendacijas, kad būtų atsižvelgta į jų keliamą sisteminę riziką.

Institucija užtikrina, kad į finansų įstaigų keliamą sisteminę riziką būtų atsižvelgta rengiant techninių reguliavimo standartų ir techninių įgyvendinimo standartų projektus tose srityse, kurios nustatytos 1 straipsnio 2 dalyje nurodytuose įstatymo galią turinčiuose teisės aktuose.

4. Vienos ar daugiau kompetentingų institucijų, Europos Parlamento, Tarybos ar Komisijos prašymu arba savo iniciatyva Institucija gali atlikti tam tikros finansų įstaigos rūšies, arba tam tikros produkto rūšies, arba tam tikros elgesio rūšies tyrimą, kad būtų įvertintos galimos grėsmės finansų sistemos stabilumui, ir pateikti atitinkamoms kompetentingoms institucijoms atitinkamas rekomendacijas dėl veiksmų.

Tais tikslais Institucija gali pasinaudoti įgaliojimais, kurie jai suteikti pagal šį reglamentą, įskaitant 35 straipsnį.

5. Jungtinis komitetas užtikrina bendrą ir įvairiuose sektoriuose atliekamą pagal šį straipsnį vykdomos veiklos koordinavimą.

23 straipsnis

Sisteminės rizikos nustatymas ir apskaičiavimas

1. Institucija, konsultuodamasi su ESRV, parengia sisteminės rizikos nustatymo bei apskaičiavimo kriterijus ir tinkamą testavimo nepalankiausiomis sąlygomis tvarką, kuri apima finansų įstaigų keliamos sisteminės rizikos didėjimo nepalankiausiomis sąlygomis potencialo vertinimą. Finansų įstaigos, kurios gali kelti sisteminę riziką, prižiūrimos griežčiau, o prireikus joms taikomos 25 straipsnyje nurodytos atgaivinimo ir problemų sprendimo procedūros.

2. Institucija, rengdama finansų įstaigų keliamos sisteminės rizikos nustatymo ir apskaičiavimo kriterijus, visapusiškai atsižvelgia į atitinkamus tarptautinius metodus, įskaitant Finansinio stabilumo tarybos, Tarptautinio valiutos fondo ir Tarptautinių atsiskaitymų banko nustatytus metodus.

24 straipsnis

Nuolatiniai pajėgumai reaguoti į sisteminę riziką

1. Institucija užtikrina, kad ji turėtų specializuotus ir nuolatinius pajėgumus veiksmingai reaguoti į sisteminės rizikos realizavimosi atvejus, kaip nurodyta 22 ir 23 straipsniuose, ypač įstaigų, kurios kelia sisteminę riziką, atžvilgiu.

2. Institucija atlieka jai pagal šį reglamentą ir pagal 1 straipsnio 2 dalyje nurodytus teisės aktus pavestas užduotis ir padeda užtikrinti nuoseklų bei koordinuotą krizių valdymą ir problemų sprendimo režimą Sąjungoje.

25 straipsnis

Atgaivinimo ir problemų sprendimo procedūros

1. Institucija prisideda ir aktyviai dalyvauja rengiant bei derinant veiksmingus ir nuoseklius atgaivinimo ir problemų sprendimo planus, procedūras kritinės padėties atvejais ir prevencines priemones, kuriomis būtų labiau sumažintas bet kokių rimtų problemų sisteminis poveikis.

2. Institucija gali nustatyti pažangiausią praktiką, kuria siekiama palengvinti sunkumų patiriančių įstaigų, ypač tarpvalstybiniu mastu veikiančių grupių, problemų sprendimą taip, kad būtų išvengta plintančio neigiamo poveikio, užtikrinant, kad būtų prieinamos deramos priemonės, taip pat pakankamai išteklių, ir taip sudarytos sąlygos tvarkingai, ekonominiu požiūriu efektyviai ir laiku išspręsti įstaigos ar grupės problemas.

3. Institucija gali parengti techninius reguliavimo standartus ir techninius įgyvendinimo standartus, kaip nustatyta 1 straipsnio 2 dalyje nurodytuose įstatymo galią turinčiuose teisės aktuose, laikydamasi 10–15 straipsniuose nustatytos tvarkos.

26 straipsnis

Indėlių garantijų sistemų europinė sistema

1. Institucija padeda stiprinti nacionalinių indėlių garantijų sistemų europinę sistemą veikdama pagal įgaliojimus, kurie jai suteikti remiantis šiuo reglamentu siekiant, kad būtų teisingai taikoma Direktyva 94/19/EB siekiant užtikrinti, kad nacionalinės indėlių garantijų sistemos būtų deramai finansuojamos iš finansų įstaigų, taip pat tų finansų įstaigų, kurios įsteigtos ir priima indėlius Sąjungoje, tačiau jų pagrindinė būstinė yra ne Sąjungoje, įnašų, kaip numatyta Direktyvoje 94/19/EB, bei užtikrinti aukšto lygio visų indėlininkų apsaugą naudojantis Sąjungos mastu suderinta sistema, kurią taikant nedaroma poveikio abipusės garantijos programų stabilizavimo vaidmeniui, jei jos atitinka Sąjungos teisės aktus.

2. 16 straipsnis, susijęs su Institucijos įgaliojimais priimti gaires ir rekomendacijas, taikomas indėlių garantijų sistemoms.

3. Institucija gali parengti techninius reguliavimo standartus ir techninius įgyvendinimo standartus, kaip nustatyta 1 straipsnio 2 dalyje nurodytuose įstatymo galią turinčiuose teisės aktuose, laikydamasi 10–15 straipsniuose nustatytos tvarkos.

4. Atliekant šio reglamento peržiūrą, kaip numatyta 81 straipsnyje, ypač daug dėmesio skiriama nacionalinių indėlių garantijų sistemų europinės sistemos konvergencijos analizei.

27 straipsnis

Europos bankų problemų sprendimo ir finansavimo priemonių sistema

1. Institucija prisideda rengiant sunkumų patiriančių finansų įstaigų, ypač tų įstaigų, kurios gali kelti sisteminę riziką, problemų sprendimo metodus, kuriais būtų išvengta plintančio neigiamo poveikio ir būtų sudarytos sąlygos tvarkingai bei laiku sustabdyti tokių įstaigų veiklą, įskaitant atitinkamais atvejais - pasitelkiant nuoseklius ir tvirtus finansavimo mechanizmus.

2. Institucija padeda vertinti, ar sistemai reikalingi nuoseklūs, tvirti ir patikimi finansavimo mechanizmai, tinkamas finansavimo priemones susiejant su suderintomis nacionalinėmis krizių valdymo priemonėmis.

Institucija prisideda sprendžiant vienodų sąlygų užtikrinimo klausimus ir nustatant finansų įstaigoms taikytinų rinkliavų ir įmokų sistemų, kurios gali būti įvestos siekiant užtikrinti teisingą naštos pasidalijimą bei nustatyti paskatas sisteminei rizikai suvaldyti ir kurios būtų nuoseklios bei patikimos bankų problemų sprendimo sistemos dalis, bendrą poveikį.

Atliekant šio reglamento peržiūrą, kaip numatyta 81 straipsnyje, visų pirma nagrinėjama galimybė stiprinti Institucijos vaidmenį vykdant krizių prevenciją, jas valdant ir sprendžiant, ir prireikus sprendžiamas Europos problemų sprendimo fondo įsteigimo klausimas.

28 straipsnis

Užduočių ir pareigų perdavimas

1. Kompetentingos institucijos gali perduoti užduotis ir pareigas Institucijai arba kitoms kompetentingoms institucijoms, gavusios institucijos, kuriai perduodamos užduotys ir pareigos, sutikimą ir laikydamosi šiame straipsnyje nustatytų sąlygų. Valstybės narės gali nustatyti konkrečias pareigų perdavimo sąlygas, kurios turi būti įvykdytos prieš jų kompetentingoms institucijoms sudarant tokius perdavimo susitarimus, ir gali apriboti perduodamų užduočių ir pareigų apimtį tiek, kiek tai yra būtina veiksmingai tarpvalstybiniu mastu veikiančių finansų įstaigų ar grupių priežiūrai.

2. Institucija skatina ir palengvina užduočių ir pareigų perdavimą tarp kompetentingų institucijų, nustatydama tas užduotis ir pareigas, kurios gali būti perduotos arba vykdomos bendrai, ir skatindama pažangiausią praktiką.

3. Perdavus pareigas perskirstoma kompetencija, nustatyta 1 straipsnio 2 dalyje nurodytuose aktuose. Su perduodamomis pareigomis susijusi procedūra, vykdymo užtikrinimas ir administracinė bei teisminė peržiūra reglamentuojama pagal institucijos, kuriai perduodamos pareigos, valstybės teisę.

4. Kompetentingos institucijos praneša Institucijai apie ketinamus sudaryti perdavimo susitarimus. Jos pradeda vykdyti susitarimus ne anksčiau kaip po mėnesio nuo pranešimo Institucijai dienos.

Institucija per mėnesį nuo pranešimo gavimo gali pareikšti nuomonę apie numatomą sudaryti susitarimą.

Institucija, pasitelkdama tinkamas priemones, skelbia visus kompetentingų institucijų sudarytus perdavimo susitarimus, kad užtikrintų tinkamą visų susijusių šalių informavimą.

29 straipsnis

Bendra priežiūros kultūra

1. Institucija aktyviai dalyvauja kuriant bendrą Sąjungos priežiūros kultūrą ir nuoseklią priežiūros praktiką, taip pat užtikrinant vienodų procedūrų ir nuoseklių metodų taikymą visoje Sąjungoje. Institucija vykdo bent tokią veiklą:

a) teikia nuomones kompetentingoms institucijoms;

b) skatina veiksmingą dvišalį ir daugiašalį kompetentingų institucijų keitimąsi informacija, visiškai laikantis atitinkamuose Sąjungos teisės aktuose nustatytų taikomų konfidencialumo ir duomenų apsaugos nuostatų;

c) padeda plėtoti aukštos kokybės ir vienodus priežiūros standartus, įskaitant ataskaitų teikimo standartus, ir tarptautinius apskaitos standartus pagal 1 straipsnio 3 dalį;

d) peržiūri atitinkamų Komisijos priimtų techninių reguliavimo standartų ir techninių įgyvendinimo standartų, Institucijos paskelbtų gairių ir rekomendacijų taikymą ir prireikus siūlo pakeitimus; ir

e) rengia sektorių ir horizontalias įvairiems sektoriams skirtas mokymo programas, sudaro palankias sąlygas darbuotojų mainams ir skatina kompetentingas institucijas aktyviau naudotis delegavimo programomis ir kitomis priemonėmis.

2. Institucija gali prireikus rengti naujas praktines ir konvergencijos priemones, kad paskatintų taikyti bendrus priežiūros metodus ir praktiką.

30 straipsnis

Kompetentingų institucijų tarpusavio vertinimas

1. Institucija periodiškai organizuoja ir atlieka tam tikros arba visos kompetentingų institucijų veiklos tarpusavio vertinimo analizę, kad dar labiau padidintų priežiūros rezultatų nuoseklumą. Tuo tikslu Institucija parengia metodus, kuriuos taikant būtų galima objektyviai įvertinti ir palyginti vertinamas institucijas. Atliekant tarpusavio vertinimus atsižvelgiama į turimą informaciją ir jau atliktus vertinimus atitinkamos kompetentingos institucijos atžvilgiu.

2. Atliekant tarpusavio vertinimą vertinami toliau nurodyti dalykai, bet jais neapsiribojama:

a) kompetentingos institucijos išteklių ir valdymo susitarimų tinkamumas, skiriant ypatingą dėmesį veiksmingam 10–15 straipsniuose nurodytų techninių reguliavimo standartų ir techninių įgyvendinimo standartų bei 1 straipsnio 2 dalyje nurodytų aktų taikymui ir gebėjimui reaguoti į rinkos pokyčius;

b) Sąjungos teisės taikymo ir priežiūros praktikos, įskaitant pagal 10–16 straipsnius priimtų techninių reguliavimo standartų ir techninių įgyvendinimo standartų, gairių ir rekomendacijų taikymą, pasiektos konvergencijos laipsnis ir kokiu mastu, taikant priežiūros praktiką, pasiekiami Sąjungos teisėje nustatyti tikslai;

c) tam tikrų kompetentingų institucijų sukaupti pažangiausios praktikos pavyzdžiai, kurie galėtų būti naudingi perimti kitoms kompetentingoms institucijoms;

d) pasiektos konvergencijos užtikrinant nuostatų, priimtų įgyvendinant Sąjungos teisę, įskaitant administracines priemones ir sankcijas, taikomas asmenims, atsakingiems už tų nuostatų nesilaikymą, vykdymą veiksmingumas ir laipsnis.

3. Remdamasi tarpusavio vertinimu, Institucija gali paskelbti gaires ir rekomendacijas pagal 16 straipsnį. Remiantis 16 straipsnio 3 dalimi, kompetentingos institucijos siekia laikytis tų gairių ir rekomendacijų. Institucija, rengdama pagal 10–15 straipsnius techninių reguliavimo standartų ar techninių įgyvendinimo standartų projektus, atsižvelgia į tarpusavio vertinimo rezultatus.

4. Institucija paskelbia viešai pažangiausią praktiką, kurią galima nustatyti atliekant tarpusavio vertinimus. Be to, visi kiti tarpusavio vertinimų rezultatai gali būti skelbiami viešai, gavus kompetentingos institucijos, kurios atžvilgiu atliekamas tarpusavio vertinimas, sutikimą.

31 straipsnis

Koordinavimo funkcija

Institucija atlieka kompetentingų institucijų veiklos bendro pobūdžio koordinavimą, visų pirma tais atvejais, kai dėl nepalankių pokyčių gali kilti pavojus sklandžiam finansų rinkų veikimui ir vientisumui arba Sąjungos finansų sistemos stabilumui.

Institucija skatina koordinuotą Sąjungos atsaką, *inter alia*, šiomis priemonėmis:

a) sudarydama geresnes sąlygas kompetentingoms institucijoms keistis informacija;

b) nustatydama informacijos, kuri turėtų būti pateikta visoms atitinkamoms kompetentingoms institucijomis, apimtį ir, jei įmanoma ir tinkama, patikrindama tos informacijos patikimumą;

c) atlikdama neprivalomą tarpininkavimą kompetentingų institucijų prašymu arba savo iniciatyva, nedarant poveikio 19 straipsnio taikymui;

d) nedelsiant pranešdama ESRV apie bet kokią galimą kritinę padėtį;

e) imdamasi visų priemonių, būtinų palengvinti veiksmų, kurių ėmėsi atitinkamos kompetentingos institucijos, koordinavimą, įvykus pokyčiams, galintiems sukelti pavojų finansų rinkų veikimui;

f) centralizuotai kaupdama informaciją, gautą iš kompetentingų institucijų pagal 21 ir 35 straipsnius, įstaigoms, veikiančioms keliose valstybėse narėse, vykdant su reguliavimu susijusias pareigas teikti ataskaitas. Institucija ta informacija dalijasi su kitomis atitinkamomis kompetentingomis institucijomis.

32 straipsnis

Rinkos pokyčių vertinimas

1. Institucija stebi ir vertina rinkos pokyčius pagal savo kompetenciją ir, prireikus, praneša Europos priežiūros institucijai (Europos draudimo ir profesinių pensijų institucijai) bei Europos priežiūros institucijai (Europos vertybinių popierių ir rinkų institucijai), ESRV, Europos Parlamentui, Tarybai ir Komisijai apie atitinkamas mikrolygio rizikos ribojimo tendencijas, galimą riziką ir pažeidžiamumą. Institucija į savo vertinimą įtraukia rinkų, kuriose veikia finansų įstaigos, ekonominę analizę ir galimų rinkos pokyčių poveikio tokioms įstaigoms vertinimą.

2. Institucija, bendradarbiaudama su ESRV, inicijuoja ir koordinuoja Sąjungos mastu atliekamus finansų įstaigų atsparumo nepalankiems rinkos pokyčiams vertinimus. Tam Institucija parengia šias priemones, kurias turi taikyti kompetentingos institucijos:

a) bendras metodikas, skirtas ekonominių scenarijų poveikiui įstaigos finansinei padėčiai, įvertinti;

b) bendrus metodus, skirtus informacijai apie šių finansų įstaigų atsparumo vertinimų rezultatus teikti;

c) bendrą metodiką, skirtą vertinti konkrečių produktų ir paskirstymo procesų poveikį įstaigos finansinei padėčiai ir indėlininkams, investuotojams bei vartotojų informavimui.

3. Nedarant poveikio Reglamente (ES) Nr. 1092/2010 nustatytoms ESRV užduotims, Institucija bent kartą per metus, o, prireikus – dažniau, teikia Europos Parlamentui, Tarybai, Komisijai ir ESRV tendencijų, galimos rizikos ir pažeidžiamumo savo kompetencijos srityje vertinimus.

Institucija į šiuos vertinimus įtraukia pagrindinės rizikos ir pažeidžiamumo klasifikaciją ir, jeigu būtina, rekomenduoja, kokių prevencinių ar taisomųjų veiksmų reikėtų imtis.

4. Glaudžiai bendradarbiaudama su Europos priežiūros institucija (Europos draudimo ir profesinių pensijų institucija) bei Europos priežiūros institucija (Europos vertybinių popierių ir rinkų institucija), Institucija per Jungtinį komitetą užtikrina, kad būtų tinkamai atsižvelgta į pokyčius, riziką ir pažeidžiamumą visuose sektoriuose.

33 straipsnis

Tarptautiniai santykiai

1. Nedarant poveikio atitinkamai valstybių narių ir Sąjungos institucijų kompetencijai, Institucija gali plėtoti ryšius ir sudaryti administracinius susitarimus su priežiūros institucijomis, tarptautinėmis organizacijomis ir trečiųjų valstybių administracijomis. Pagal tuos susitarimus nenustatomos teisinės pareigos Sąjungai ir jos valstybėms narėms ir jais neužkertamas kelias valstybėms narėms ir jų kompetentingoms institucijoms sudaryti dvišalius ar daugiašalius susitarimus su tomis trečiosiomis valstybėmis.

2. Institucija padeda rengti su trečiųjų valstybių priežiūros tvarka susijusius sprendimus dėl lygiavertiškumo pagal 1 straipsnio 2 dalyje nurodytus aktus.

3. 43 straipsnio 5 dalyje nurodytoje ataskaitoje Institucija pateikia administracinius susitarimus, dėl kurių susitarta su tarptautinėmis organizacijomis ar trečiųjų valstybių administracijomis, ir informaciją apie suteiktą paramą rengiant sprendimus dėl lygiavertiškumo.

34 straipsnis

Kitos užduotys

1. Europos Parlamento, Tarybos ar Komisijos prašymu arba savo iniciatyva Institucija gali teikti Europos Parlamentui, Tarybai ir Komisijai nuomones visais su jos kompetencijos sritimi susijusiais klausimais.

2. Dėl riziką ribojančio susijungimų ir įsigijimų vertinimo, kuriam taikoma Direktyva 2006/48/EB su pakeitimais, padarytais Direktyva 2007/44/EB, ir dėl kurio pagal tą direktyvą reikalaujama dviejų ar daugiau valstybių narių kompetentingų institucijų konsultacijų, Institucija gali, vienai iš atitinkamų kompetentingų institucijų pateikus paraišką, parengti ir paskelbti nuomonę dėl riziką ribojančio vertinimo, išskyrus nuomones, susijusias su Direktyvos 2006/48/EB 19a straipsnio 1 dalies e punkte nustatytais kriterijais. Nuomonė parengiama nedelsiant ir bet kuriuo atveju iki įvertinimo laikotarpio pabaigos pagal Direktyvą 2006/48/EB su pakeitimais, padarytais Direktyva 2007/44/EB. 35 straipsnis taikomas sritims, dėl kurių Institucija gali parengti nuomonę.

35 straipsnis

Informacijos rinkimas

1. Institucijos prašymu, valstybių narių kompetentingos institucijos Institucijai pateikia visą informaciją, būtiną jai vykdyti pagal šį reglamentą pavestas pareigas, jeigu jos turi teisėtą prieigą prie atitinkamos informacijos, o prašymas pateikti informaciją yra būtinas atsižvelgiant į atitinkamos pareigos pobūdį.

2. Institucija taip pat gali prašyti teikti informaciją periodiškai ir specialiu formatu. Tokiems prašymams, jei įmanoma, naudojamas bendras ataskaitų teikimo formatas.

3. Valstybės narės kompetentingos institucijos tinkamai pagrįstu prašymu Institucija gali teikti bet kokią informaciją, būtiną, kad ši kompetentinga institucija galėtų atlikti savo funkcijas, laikydamasi profesinės paslapties pareigų, nustatytų atitinkamo sektoriaus teisės aktuose ir 70 straipsnyje.

4. Prieš pateikdama prašymą dėl informacijos suteikimo pagal šį straipsnį ir siekdama išvengti pareigų teikti ataskaitas dubliavimo, Institucija atsižvelgia į atitinkamus turimus statistinius duomenis, surinktus ir išplatintus pagal Europos statistikos sistemą bei Europos centrinių bankų sistemą.

5. Jei šios informacijos nėra arba kompetentingos institucijos jos nepateikia laiku, Institucija gali pateikti tinkamai pagrįstą ir motyvuotą prašymą kitoms priežiūros institucijoms, atitinkamos valstybės narės ministerijai, atsakingai už finansus, jei ji disponuoja su rizikos ribojimu susijusia informacija, nacionaliniam centriniam bankui arba statistikos tarnybai.

6. Jei šios informacijos nėra arba ji pagal 1 ar 5 dalį nepateikiama laiku, Institucija gali tinkamai pagrįstą ir motyvuotą prašymą pateikti tiesiogiai atitinkamoms finansų įstaigoms. Motyvuotame prašyme paaiškinama, kodėl reikalinga informacija apie atitinkamas atskiras finansų įstaigas.

Apie prašymus Institucija praneša atitinkamoms kompetentingoms institucijoms pagal 5 dalį ir šią dalį.

Institucijos prašymu, kompetentingos institucijos padeda Institucijai rinkti tokią informaciją.

7. Institucija gali naudoti pagal šį straipsnį gautą konfidencialią informaciją tik vykdyti jai pagal šį reglamentą pavestas pareigas.

36 straipsnis

Santykiai su ESRV

1. Institucija glaudžiai ir reguliariai bendradarbiauja su ESRV.

2. Institucija reguliariai ir laiku teikia ESRV jos užduotims atlikti būtiną informaciją. ESRV pateikus motyvuotą prašymą, kaip nustatyta Reglamento (ES) Nr. 1092/2010 15 straipsnyje, jai nedelsiant pateikiami bet kokie jos užduotims atlikti būtini duomenys, kurie pateikti ne apibendrinta ar suvestine forma. Institucija, bendradarbiaudama su ESRV, parengia konfidencialios informacijos, visų pirma informacijos apie atskiras finansų įstaigas, perdavimo tinkamas vidaus procedūras.

3. Vadovaudamasi 4 ir 5 dalimis, Institucija užtikrina, kad būtų imamasi tinkamų tolesnių veiksmų dėl ESRV įspėjimų ir rekomendacijų, kaip nurodyta Reglamento (ES) Nr. 1092/2010 16 straipsnyje.

4. Institucija, gavusi jai skirtą ESRV įspėjimą ar rekomendaciją, nedelsdama sušaukia Priežiūros tarybos posėdį ir įvertina tokio įspėjimo ar rekomendacijos poveikį savo užduočių atlikimui.

Laikydamasi atitinkamos sprendimų priėmimo tvarkos, Institucija priima sprendimą dėl bet kokių veiksmų, kurių turi būti imtasi pagal jai šiuo reglamentu suteiktus įgaliojimus, siekiant išspręsti įspėjimuose ir rekomendacijose nurodytus klausimus.

Jeigu Institucija nesiima priemonių rekomendacijai įgyvendinti, ji paaiškina ESRV ir Tarybai tokio neveikimo priežastis.

5. Institucija, gavusi ESRV įspėjimą ar rekomendaciją, skirtą kompetentingai nacionalinei priežiūros institucijai, prireikus, naudojasi jai pagal šį reglamentą pavestais įgaliojimais, siekdama užtikrinti, kad būtų laiku imtasi tolesnių veiksmų.

Jeigu adresatas ketina nesilaikyti ESRV rekomendacijos, jis informuoja Priežiūros tarybą ir su ja aptaria tokio nesilaikymo priežastis.

Teikdama Tarybai ir ESRV informaciją pagal Reglamento (ES) Nr. 1092/2010 17 straipsnį, kompetentinga institucija deramai atsižvelgia į Priežiūros tarybos nuomonę.

6. Atlikdama šiame reglamente nustatytas užduotis, Institucija kiek įmanoma atsižvelgia į ESRV įspėjimus ir rekomendacijas.

37 straipsnis

Bankininkystės suinteresuotųjų subjektų grupė

1. Siekiant palengvinti konsultavimąsi su suinteresuotaisiais subjektais Institucijos užduotims svarbiose srityse, įsteigiama Bankininkystės suinteresuotųjų subjektų grupė. Su Bankininkystės suinteresuotųjų subjektų grupe konsultuojamasi dėl veiksmų, kurių pagal 10–15 straipsnius imamasi dėl techninių reguliavimo standartų ir techninių įgyvendinimo standartų, ir, jei tie veiksmai nesusiję su atskiromis finansų įstaigomis, pagal 16 straipsnį dėl gairių ir rekomendacijų. Jei būtina skubiai imtis veiksmų ir konsultacijos tampa neįmanomos, nedelsiant informuojama Bankininkystės suinteresuotųjų subjektų grupė.

Bankininkystės suinteresuotųjų subjektų grupės posėdžiai rengiami bent keturis kartus per metus.

2. Bankininkystės suinteresuotųjų subjektų grupę sudaro 30 narių, kurie skiriami užtikrinant proporcingą kredito įstaigų ir investicinių įmonių, veikiančių Sąjungoje, jų darbuotojų atstovų, taip pat vartotojų, bankininkystės paslaugų naudotojų ir MVĮ atstovavimą. Ne mažiau kaip 5 jos nariai yra nepriklausomi aukšto lygio mokslininkai. Dešimt jos narių atstovauja finansų įstaigoms, iš kurių trys atstovauja kooperatyviniams ir taupomiesiems bankams.

3. Bankininkystės suinteresuotųjų subjektų grupės narius skiria Priežiūros taryba, atsižvelgdama į atitinkamų suinteresuotųjų subjektų pasiūlymus. Priimdama sprendimą, Priežiūros taryba kiek įmanoma stengiasi užtikrinti tinkamą geografinę ir lyčių pusiausvyrą ir atstovavimą suinteresuotiesiems subjektams iš visos Sąjungos.

4. Institucija Bankininkystės suinteresuotųjų subjektų grupei teikia visą būtiną informaciją, laikydamasi profesinės paslapties reikalavimo, kaip nustatyta 70 straipsnyje, ir užtikrina, kad grupei būtų teikiamos tinkamos sekretoriato paslaugos. Nustatomos tinkamos Bankininkystės suinteresuotųjų subjektų grupės narių, atstovaujančių ne pelno organizacijoms, išskyrus pramonės atstovus, kompensacijos. Bankininkystės suinteresuotųjų subjektų grupė gali steigti techninių klausimų darbo grupes. Bankininkystės suinteresuotųjų subjektų grupės narių kadencija yra dveji su puse metų, kuriai pasibaigus surengiama nauja atrankos procedūra.

Bankininkystės suinteresuotųjų subjektų grupės narių kadencija gali būti pratęsiama vieną kartą.

5. Bankininkystės suinteresuotųjų subjektų grupė gali teikti Institucijai nuomones ir patarimus bet kuriuo su Institucijos užduotimis susijusiu klausimu, ypatingą dėmesį skirdama 10–16, 29, 30 ir 32 straipsniuose nustatytoms užduotims.

6. Bankininkystės suinteresuotųjų subjektų grupė dviejų trečdalių savo narių balsų dauguma priima savo darbo tvarkos taisykles.

7. Institucija viešai skelbia Bankininkystės suinteresuotųjų subjektų grupės nuomones ir patarimus bei konsultacijų su ja rezultatus.

38 straipsnis

Apsaugos priemonės

1. Institucija užtikrina, kad joks pagal 18 ar 19 straipsnį priimtas sprendimas jokiu būdu nepažeistų valstybių narių fiskalinės atsakomybės.

2. Jeigu valstybė narė mano, kad pagal 19 straipsnio 3 dalį priimtas sprendimas pažeidžia jos fiskalinę atsakomybę, ji gali per dvi savaites nuo tos dienos, kai kompetentingai institucijai pranešama apie Institucijos sprendimą, pranešti Institucijai ir Komisijai, kad kompetentinga institucija sprendimo neįgyvendins.

Valstybė narė savo pranešime aiškiai ir tiksliai paaiškina, kodėl ir kaip sprendimas pažeidžia jos fiskalinę atsakomybę.

Tokio pranešimo atveju Institucijos sprendimo galiojimas laikinai sustabdomas.

Institucija per mėnesį nuo valstybės narės pranešimo gavimo dienos praneša valstybei narei, ar ji laikosi savo sprendimo, ar jį pakeičia ar atšaukia. Jei sprendimas lieka galioti arba iš dalies pakeičiamas, Institucija nurodo, kad fiskalinei atsakomybei poveikis nedaromas.

Jei Institucija laikosi savo sprendimo, Taryba balsų dauguma viename iš savo posėdžių ne vėliau kaip per du mėnesius po to, kai Institucija informavo valstybę narę, kaip nustatyta ketvirtoje pastraipoje, nusprendžia, ar palikti galioti Institucijos sprendimą.

Jeigu Taryba, išnagrinėjusi šį klausimą, nepriima sprendimo palikti galioti Institucijos sprendimo pagal penktą pastraipą, Institucijos sprendimo galiojimas nutrūksta.

3. Jeigu valstybė narė mano, kad pagal 18 straipsnio 3 dalį priimtas sprendimas pažeidžia jos fiskalinę atsakomybę, ji gali per tris darbo dienas nuo tos dienos, kai kompetentingai institucijai pranešama apie Institucijos sprendimą, pranešti Institucijai, Komisijai ir Tarybai, kad kompetentinga institucija sprendimo neįgyvendins.

Valstybė narė savo pranešime aiškiai ir tiksliai paaiškina, kodėl ir kaip sprendimas pažeidžia jos fiskalinę atsakomybę.

Tokio pranešimo atveju Institucijos sprendimo galiojimas laikinai sustabdomas.

Taryba per dešimt darbo dienų surengia posėdį ir paprasta jos narių balsų dauguma nusprendžia, ar panaikinti Institucijos sprendimą.

Jeigu Taryba, išnagrinėjusi šį klausimą, nepriima sprendimo panaikinti Institucijos sprendimą pagal ketvirtą pastraipą, Institucijos sprendimo galiojimo laikinas sustabdymas nutrūksta.

4. Jeigu Taryba pagal 3 dalį priėmė sprendimą nepanaikinti Institucijos sprendimo, susijusio su 18 straipsnio 3 dalimi, o atitinkama valstybė narės vis tiek mano, kad Institucijos sprendimas pažeidžia jos fiskalinę atsakomybę, ta valstybė narė gali apie tai pranešti Komisijai bei Institucijai ir paprašyti Tarybos iš naujo nagrinėti šį klausimą. Atitinkama valstybė narė aiškiai paaiškina, kodėl ji nesutinka su Tarybos sprendimu.

Per keturias savaites nuo pirmoje pastraipoje nurodyto pranešimo Taryba patvirtina savo ankstesnį sprendimą arba priima naują sprendimą pagal 3 dalį.

Keturių savaičių laikotarpis gali būti pratęstas dar keturioms savaitėms, jei tai reikalinga dėl ypatingų šio klausimo aplinkybių.

5. Piktnaudžiavimas šiuo straipsniu, visų pirma Institucijos sprendimo, kuris neturi reikšmingo ar esminio fiskalinio poveikio, atžvilgiu yra draudžiamas, nes jis yra nesuderinamas su vidaus rinkos principais.

39 straipsnis

Sprendimų priėmimo procedūros

1. Prieš priimdama šiame reglamente numatytus sprendimus, Institucija praneša visiems nurodytiems adresatams apie ketinimą priimti sprendimą ir nustato terminą, per kurį adresatas gali pareikšti nuomonę šiuo klausimu, visapusiškai atsižvelgdama į to klausimo skubumą, sudėtingumą ir galimas pasekmes. Tai *mutatis mutandis* taikoma rekomendacijoms, kaip nurodyta 17 straipsnio 3 dalyje.

2. Institucijos sprendimuose nurodomos juos pagrindžiančios priežastys.

3. Institucijos sprendimų adresatai informuojami apie teisių gynimo priemones, kuriomis galima pasinaudoti pagal šį reglamentą.

4. Jeigu Institucija priėmė sprendimą pagal 18 straipsnio 3 ar 4 dalį, ji peržiūri tą sprendimą tinkamais intervalais.

5. Sprendimai, kuriuos Institucija priima pagal 17, 18 arba 19 straipsnį, skelbiami viešai ir juose nurodoma atitinkamos kompetentingos institucijos ar finansų įstaigos tapatybė bei pagrindinis sprendimo turinys, nebent toks paskelbimas prieštarautų teisėtiems finansų įstaigų interesams apsaugoti savo verslo paslaptis arba galėtų sukelti didelį pavojų sklandžiam finansų rinkų veikimui ir vientisumui arba visos Sąjungos finansų sistemos ar kurio nors jos dalies stabilumui.

III SKYRIUS

STRUKTŪRA

1 SKIRSNIS

Priežiūros taryba

40 straipsnis

Sudėtis

1. Priežiūros tarybą sudaro:

a) pirmininkas, neturintis balsavimo teisės;

b) nacionalinės valdžios institucijos, kompetentingos prižiūrėti kredito įstaigas kiekvienoje valstybėje narėje, vadovas, kuris asmeniškai dalyvauja Priežiūros tarybos posėdžiuose bent du kartus per metus;

c) vienas Komisijos atstovas, neturintis balsavimo teisės;

d) vienas Europos centrinio banko atstovas, neturintis balsavimo teisės;

e) vienas ESRV atstovas, neturintis balsavimo teisės;

f) po vieną balsavimo teisės neturintį atstovą iš kitų dviejų Europos priežiūros institucijų.

2. Priežiūros taryba reguliariai, bent du kartus per metus, rengia posėdžius su Bankininkystės suinteresuotųjų subjektų grupe.

3. Kiekviena kompetentinga institucija turi paskirti iš savo įstaigos aukšto lygio pakaitinį narį, kuris galėtų pakeisti 1 dalies b punkte nurodytą Priežiūros tarybos narį, jeigu tas asmuo negalėtų dalyvauti posėdyje.

4. Jeigu 1 dalies b punkte nurodyta institucija nėra centrinis bankas, tame punkte nurodytas Priežiūros tarybos narys gali nuspręsti pakviesti dalyvauti tos valstybės narės centrinio banko atstovą, kuris dalyvautų neturėdamas balsavimo teisės.

5. Valstybėse narėse, kuriose daugiau nei viena institucija yra atsakinga už priežiūros vykdymą pagal šį reglamentą, tos institucijos susitaria dėl bendro atstovo. Vis dėlto tais atvejais, kai klausimas, kurį turi svarstyti Priežiūros taryba, nepriskiriamas nacionalinės valdžios institucijos, kuriai atstovauja 1 dalies b punkte nurodytas narys, kompetencijai, tas narys gali pakviesti dalyvauti atitinkamos nacionalinės valdžios institucijos atstovą, kuris dalyvautų neturėdamas balsavimo teisės.

6. Kad būtų galima veikti pagal Direktyvą 94/19/EB, 1 dalies b punkte nurodytą Priežiūros tarybos narį atitinkamomis aplinkybėmis gali lydėti indėlių garantijų sistemas kiekvienoje valstybėje narėje administruojančios atitinkamos įstaigos atstovas, kuris dalyvautų neturėdamas balsavimo teisės.

7. Priežiūros taryba gali nuspręsti leisti posėdžiuose dalyvauti stebėtojams.

Vykdomasis direktorius gali dalyvauti Priežiūros tarybos posėdžiuose neturėdamas teisės balsuoti.

41 straipsnis

Vidaus komitetai ir komisijos

1. Priežiūros taryba gali steigti vidaus komitetus ar komisijas Priežiūros tarybai priskirtoms specialioms užduotims atlikti ir gali numatyti tam tikrų aiškiai apibrėžtų užduočių ir sprendimų perdavimą vidaus komitetams ar komisijoms, Administracinei valdybai arba pirmininkui.

2. Taikant 19 straipsnį, Priežiūros taryba suformuoja nepriklausomą komisiją, kuri padėtų nešališkai išspręsti nesutarimus, ir kurią sudarytų pirmininkas ir du jos nariai, kurie nėra nesutariančių kompetentingų institucijų atstovai ir kurie neturi jokių su konfliktu susijusių interesų nei tiesioginių ryšių su atitinkamomis kompetentingomis institucijomis.

3. Atsižvelgiant į 19 straipsnio 2 dalį, komisija pasiūlo sprendimą, kurį galutinai priima Priežiūros taryba 44 straipsnio 1 dalies trečioje pastraipoje nustatyta tvarka.

4. Priežiūros taryba priima 2 dalyje nurodytos komisijos darbo tvarkos taisykles.

42 straipsnis

Nepriklausomumas

Atlikdami pagal šį reglamentą jiems paskirtas užduotis, Priežiūros tarybos pirmininkas ir balsavimo teisę turintys nariai veikia nepriklausomai ir objektyviai, vadovaudamiesi tik visos Sąjungos interesais, neprašo Sąjungos institucijų ar įstaigų, kurios nors valstybės narės Vyriausybės ar bet kokios kitos viešosios ar privačios įstaigos nurodymų ir jais nesivadovauja.

Nei valstybės narės, nei Sąjungos institucijos ar įstaigos, nei kokios nors kitos viešosios ar privačios įstaigos nesiekia daryti įtakos Priežiūros tarybos nariams jiems vykdant užduotis.

43 straipsnis

Užduotys

1. Priežiūros taryba nustato Institucijos darbo gaires ir atsako už II skyriuje nurodytų sprendimų priėmimą.

2. Priežiūros taryba priima nuomones, rekomendacijas ir sprendimus bei teikia patarimus, kaip nurodyta II skyriuje.

3. Priežiūros taryba skiria pirmininką.

4. Kiekvienais metais iki rugsėjo 30 d. Priežiūros taryba, remdamasi Administracinės valdybos pasiūlymu, priima Institucijos kitų metų darbo programą ir perduoda ją Europos Parlamentui, Tarybai ir Komisijai susipažinti.

Darbo programa priimama nepažeidžiant metinės biudžeto procedūros ir skelbiama viešai.

5. Priežiūros taryba, atsižvelgdama į Administracinės valdybos pasiūlymą, tvirtina metinę Institucijos veiklos, taip pat pirmininko pareigų atlikimo, ataskaitą, remdamasi 53 straipsnio 7 dalyje nurodytu ataskaitos projektu, ir kasmet ne vėliau kaip birželio 15 d. perduoda tą ataskaitą Europos Parlamentui, Tarybai, Komisijai, Audito Rūmams ir Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui. Ši ataskaita skelbiama viešai.

6. Priežiūros taryba priima daugiametę Institucijos darbo programą ir perduoda ją Europos Parlamentui, Tarybai ir Komisijai susipažinti.

Daugiametė darbo programa priimama nepažeidžiant metinės biudžeto procedūros ir skelbiama viešai.

7. Priežiūros taryba patvirtina biudžetą pagal 63 straipsnį.

8. Priežiūros taryba turi įgaliojimus taikyti drausmines priemones pirmininkui ir vykdomajam direktoriui ir gali pašalinti juos iš pareigų pagal 48 straipsnio 5 dalį arba 51 straipsnio 5 dalį.

44 straipsnis

Sprendimų priėmimas

1. Priežiūros taryba priima sprendimus paprasta savo narių balsų dauguma. Kiekvienas narys turi vieną balsą.

Kiek tai susiję su 10–16 straipsniuose nurodytais aktais ir priemonėmis bei pagal 9 straipsnio 5 dalies trečią pastraipą ir VI skyrių priimamais sprendimais, ir nukrypstant nuo šios dalies pirmos pastraipos, Priežiūros taryba priima sprendimus kvalifikuota savo narių balsų dauguma, kaip apibrėžta Europos Sąjungos sutarties 16 straipsnio 4 dalyje ir Protokolo (Nr. 36) dėl pereinamojo laikotarpio nuostatų 3 straipsnyje.

Kiek tai susiję su sprendimais, priimamais pagal 19 straipsnio 3 dalį, sprendimų, kuriuos priima konsoliduojanti priežiūros institucija, atvejais komisijos pasiūlytas sprendimas laikomas priimtu, jeigu jis patvirtinamas paprasta balsų dauguma, nebent jis atmetamas narių, sudarančių blokuojančią mažumą, balsais, kaip apibrėžta Europos Sąjungos sutarties 16 straipsnio 4 dalyje ir Protokolo (Nr. 36) dėl pereinamojo laikotarpio nuostatų 3 straipsnyje.

Visų kitų sprendimų, priimamų pagal 19 straipsnio 3 dalį, atvejais komisijos pasiūlytas sprendimas priimamas paprasta Priežiūros tarybos narių balsų dauguma. Kiekvienas narys turi vieną balsą.

2. Priežiūros tarybos posėdžius pirmininkas rengia savo iniciatyva arba trečdalio savo narių prašymu; posėdžiams pirmininkauja pirmininkas.

3. Priežiūros taryba priima savo darbo tvarkos taisykles ir jas paskelbia viešai.

4. Darbo tvarkos taisyklėse išsamiai nustatoma balsavimo tvarka, įskaitant, atitinkamais atvejais, kvorumą reglamentuojančias taisykles. Balsavimo teisės neturintys nariai ir stebėtojai, išskyrus pirmininką ir vykdomąjį direktorių, nedalyvauja jokiose Priežiūros tarybos diskusijose, susijusiose su atskiromis finansų įstaigomis, nebent 75 straipsnio 3 dalyje arba 1 straipsnio 2 dalyje nurodytuose aktuose būtų numatyta kitaip.

2 SKIRSNIS

Administracinė valdyba

45 straipsnis

Sudėtis

1. Administracinę valdybą sudaro pirmininkas ir dar šeši Priežiūros tarybos nariai, kuriuos iš savo tarpo renka balsavimo teisę turintys Priežiūros tarybos nariai.

Kiekvienas Administracinės valdybos narys, išskyrus pirmininką, turi pakaitinį narį, kuris gali jį pakeisti šiam negalint dalyvauti posėdyje.

Priežiūros tarybos išrinktų narių kadencija yra dveji su puse metų. Ta kadencija gali būti pratęsta vieną kartą. Administracinės valdybos sudėtis yra subalansuota ir proporcinga bei atspindi visą Sąjungą. Kadencijos iš dalies sutampa, ir taikoma tinkama rotacijos tvarka.

2. Administracinės valdybos sprendimai priimami dalyvaujančių narių balsų dauguma. Kiekvienas narys turi vieną balsą.

Vykdomasis direktorius ir Komisijos atstovas Administracinės valdybos posėdžiuose dalyvauja neturėdami teisės balsuoti.

Komisijos atstovas turi teisę balsuoti 63 straipsnyje nurodytais klausimais.

Administracinė valdyba priima savo darbo tvarkos taisykles ir jas paskelbia viešai.

3. Administracinės valdybos posėdžius pirmininkas rengia savo iniciatyva arba bent trečdalio narių prašymu; posėdžiams pirmininkauja pirmininkas.

Administracinė valdyba posėdžiauja prieš kiekvieną Priežiūros tarybos posėdį ir taip dažnai, kaip Administracinė valdyba mano esant būtina. Administracinė valdyba posėdžiauja bent penkis kartus per metus.

4. Pagal darbo tvarkos taisykles Administracinės valdybos nariams gali padėti patarėjai ar ekspertai. Balsavimo teisės neturintys nariai, išskyrus vykdomąjį direktorių, nedalyvauja jokiose Administracinės valdybos diskusijose, susijusiose su atskiromis finansų įstaigomis.

46 straipsnis

Nepriklausomumas

Administracinės valdybos nariai veikia nepriklausomai ir objektyviai, vadovaudamiesi tik visos Sąjungos interesais, neprašo Sąjungos institucijų ar įstaigų, kurios nors valstybės narės Vyriausybės ar bet kokios kitos viešosios ar privačios įstaigos nurodymų ir jais nesivadovauja.

Nei valstybės narės, nei Sąjungos institucijos ar įstaigos, nei kokios nors kitos viešosios ar privačios įstaigos nesiekia daryti įtakos administracinės valdybos nariams jiems vykdant savo užduotis.

47 straipsnis

Užduotys

1. Administracinė valdyba užtikrina, kad Institucija vykdytų savo misiją ir atliktų pagal šį reglamentą jai paskirtas užduotis.

2. Administracinė valdyba siūlo metinę ir daugiametę darbo programą, kurią priima Priežiūros taryba.

3. Administracinė valdyba naudojasi savo su biudžetu susijusiais įgaliojimais pagal 63 ir 64 straipsnius.

4. Administracinė valdyba priima Institucijos darbuotojų politikos planą ir pagal 68 straipsnio 2 dalį – būtinas Europos Bendrijų pareigūnų tarnybos nuostatų (toliau – Pareigūnų tarnybos nuostatai) įgyvendinimo priemones.

5. Administracinė valdyba priima specialias nuostatas dėl prieigos prie Institucijos dokumentų pagal 72 straipsnį.

6. Administracinė valdyba, remdamasi 53 straipsnio 7 dalyje nurodytu ataskaitos projektu, siūlo metinę Institucijos veiklos, taip pat pirmininko pareigų atlikimo, ataskaitą Priežiūros tarybai, kuri ją patvirtina.

7. Administracinė valdyba priima savo darbo tvarkos taisykles ir jas paskelbia viešai.

8. Administracinė valdyba skiria ir šalina iš pareigų Apeliacinės tarybos narius pagal 58 straipsnio 3 ir 5 dalis.

3 SKIRSNIS

Pirmininkas

48 straipsnis

Skyrimas ir užduotys

1. Institucijai atstovauja pirmininkas, kuris yra visu etatu dirbantis nepriklausomas specialistas.

Pirmininkas atsako už Priežiūros tarybos darbo parengimą ir pirmininkauja Priežiūros tarybos bei Administracinės valdybos posėdžiams.

2. Pirmininką skiria Priežiūros taryba, atsižvelgdama į jo nuopelnus, gebėjimus, finansų įstaigų ir rinkų išmanymą bei su finansų priežiūra ir reguliavimu susijusią patirtį, surengus atviros atrankos procedūrą.

Prieš pradedant pirmininkui eiti pareigas ir ne vėliau kaip per vieną mėnesį po to, kai pirmininką atrenka Priežiūros taryba, Europos Parlamentas, išklausęs Priežiūros tarybos atrinktą kandidatą, gali pareikšti prieštaravimų atrinkto asmens skyrimui.

Priežiūros taryba iš savo narių tarpo taip pat išrenka pakaitinį narį, kuris atliktų pirmininko pareigas jam nesant. Šis pakaitinis narys negali būti išrinktas iš Administracinės valdybos narių.

3. Pirmininko kadencija yra penkeri metai ir gali būti pratęsta vieną kartą.

4. Per devynis mėnesius iki pirmininko penkerių metų kadencijos pabaigos Priežiūros taryba įvertina:

a) per pirmąją kadenciją pasiektus rezultatus ir kaip jie buvo pasiekti;

b) Institucijos pareigas ir poreikius ateinantiems metams.

Priežiūros taryba, atsižvelgdama į vertinimą, gali vieną kartą pratęsti pirmininko kadenciją, jeigu tam pritaria Europos Parlamentas.

5. Pirmininką pašalinti iš pareigų gali tik Europos Parlamentas, remdamasis Priežiūros tarybos sprendimu.

Pirmininkas neturi teisės neleisti Priežiūros tarybai svarstyti su pirmininku susijusių klausimų, ypač klausimų dėl būtinybės jį pašalinti iš pareigų, ir nedalyvauja su tokiu klausimu susijusiuose svarstymuose.

49 straipsnis

Nepriklausomumas

Nedarant poveikio Priežiūros tarybos vaidmeniui, susijusiam su pirmininko užduotimis, pirmininkas neprašo Sąjungos institucijų ar įstaigų, kurios nors valstybės narės Vyriausybės ar bet kokios kitos viešosios ar privačios įstaigos nurodymų ir jais nesivadovauja.

Nei valstybės narės, nei Sąjungos institucijos ar įstaigos, nei kokios nors kitos viešosios ar privačios įstaigos nesiekia daryti įtakos pirmininkui jam vykdant savo užduotis.

Vadovaujantis 68 straipsnyje nurodytais Pareigūnų tarnybos nuostatais, nutraukęs tarnybą pirmininkas toliau turi laikytis pareigos elgtis sąžiningai ir diskretiškai, kiek tai susiję su sutikimu eiti tam tikras pareigas ar gauti naudą.

50 straipsnis

Ataskaita

1. Europos Parlamentas ir Taryba gali pakviesti pirmininką ar jo pakaitinį narį, visapusiškai gerbdami jo nepriklausomumą, padaryti pareiškimą. Pirmininkas daro pareiškimą Europos Parlamente ir atsako į visus jo narių pateiktus klausimus, jei to yra prašoma.

2. Pateikus prašymą ir bent 15 dienų prieš darydamas 1 dalyje nurodytą pareiškimą, pirmininkas Europos Parlamentui raštu pateikia Institucijos pagrindinės veiklos ataskaitą.

3. Kartu su 11–18, 20 ir 33 straipsniuose nurodyta informacija, ataskaitoje taip pat pateikiama bet kokia atitinkama informacija, kurios *ad hoc* tvarka paprašo Europos Parlamentas.

4 SKIRSNIS

Vykdomasis direktorius

51 straipsnis

Skyrimas

1. Institucijai vadovauja vykdomasis direktorius, kuris yra visu etatu dirbantis nepriklausomas specialistas.

2. Surengus atvirą atrankos procedūrą ir po to, kai jo kandidatūrai pritaria Europos Parlamentas, vykdomąjį direktorių skiria Priežiūros taryba, atsižvelgdama į jo nuopelnus, gebėjimus, finansų įstaigų ir rinkų išmanymą, su finansų priežiūra ir reguliavimu susijusią patirtį bei valdymo patirtį.

3. Vykdomojo direktoriaus kadencija yra penkeri metai ir gali būti pratęsta vieną kartą.

4. Per devynis mėnesius iki vykdomojo direktoriaus kadencijos pabaigos Priežiūros taryba įvertina visų pirma:

a) per pirmąją kadenciją pasiektus rezultatus ir kaip jie buvo pasiekti;

b) Institucijos pareigas ir poreikius ateinantiems metams.

Priežiūros taryba, atsižvelgdama į pirmoje pastraipoje nurodytą vertinimą, gali vieną kartą pratęsti vykdomojo direktoriaus kadenciją.

5. Vykdomasis direktorius gali būti pašalintas iš pareigų tik Priežiūros tarybos sprendimu.

52 straipsnis

Nepriklausomumas

Nedarant poveikio atitinkamoms Administracinės valdybos ir Priežiūros tarybos funkcijoms, susijusioms su vykdomojo direktoriaus užduotimis, vykdomasis direktorius neprašo Sąjungos institucijų ar įstaigų, kurios nors valstybės narės Vyriausybės ar bet kokios kitos viešosios ar privačios įstaigos nurodymų ir jais nesivadovauja.

Nei valstybės narės, nei Sąjungos institucijos ar įstaigos, nei kokios nors kitos viešosios ar privačios įstaigos nesiekia daryti įtakos vykdomajam direktoriui jam vykdant savo užduotis.

Vadovaujantis 68 straipsnyje nurodytais Pareigūnų tarnybos nuostatais, nutraukęs tarnybą vykdomasis direktorius toliau turi laikytis pareigos elgtis sąžiningai ir diskretiškai, kiek tai susiję su sutikimu eiti tam tikras pareigas ar gauti naudą.

53 straipsnis

Užduotys

1. Vykdomasis direktorius atsako už Institucijos valdymą ir rengia Administracinės valdybos darbą.

2. Vykdomasis direktorius atsako už Institucijos metinės darbo programos įgyvendinimą, vadovaujant Priežiūros tarybai ir kontroliuojant Administracinei valdybai.

3. Vykdomasis direktorius imasi priemonių, būtinų visų pirma priimti vidaus administracines taisykles ir viešai paskelbti pranešimus, kad būtų užtikrintas Institucijos veikimas pagal šį reglamentą.

4. Vykdomasis direktorius rengia daugiametę darbo programą, kaip nurodyta 47 straipsnio 2 dalyje.

5. Vykdomasis direktorius kasmet iki birželio 30 d. parengia kitų metų Institucijos darbo programą, kaip nurodyta 47 straipsnio 2 dalyje.

6. Vykdomasis direktorius parengia preliminarų Institucijos biudžeto projektą pagal 63 straipsnį ir vykdo Institucijos biudžetą pagal 64 straipsnį.

7. Vykdomasis direktorius kiekvienais metais parengia ataskaitos projektą, kuriame yra skirsnis apie Institucijos reguliavimo ir priežiūros veiklą ir skirsnis dėl finansinių ir administracinių klausimų.

8. Vykdomasis direktorius Institucijos darbuotojų atžvilgiu naudojasi 68 straipsnyje nustatytus įgaliojimais ir sprendžia su darbuotojais susijusius klausimus.

IV SKYRIUS

EUROPOS PRIEŽIŪROS INSTITUCIJŲ JUNGTINĖS ĮSTAIGOS

1 SKIRSNIS

Europos priežiūros institucijų jungtinis komitetas

54 straipsnis

Įsteigimas

1. Šiuo reglamentu įsteigiamas Europos priežiūros institucijų jungtinis komitetas.

2. Jungtinis komitetas veikia kaip forumas, kuriame Institucija reguliariai ir glaudžiai bendradarbiauja su Europos priežiūros institucija (Europos draudimo ir profesinių pensijų institucija) ir Europos priežiūros institucija (Europos vertybinių popierių ir rinkų institucija), bei užtikrina įvairius sektorius apimančių veiksmų suderinamumą, visų pirma susijusių su:

— finansiniais konglomeratais,

— apskaita ir auditu,

— mikrolygio rizikos ribojimo įvairius sektorius apimančių pokyčių, rizikos ir pažeidžiamumo, keliančių pavojų finansiniam stabilumui, analizėmis,

— mažmeniniais investiciniais produktais,

— priemonėmis, skirtomis kovai su pinigų plovimu, ir

— keitimusi informacija su ESRV, taip pat ESRV ir EPI bendradarbiavimo plėtojimu.

3. Jungtinis komitetas turi savo darbuotojus, kuriuos skiria EPI ir kurie atlieka sekretoriato funkciją. Institucija skiria pakankamai išteklių administravimo, infrastruktūros ir veiklos išlaidoms.

4. Jei finansų įstaiga veikia įvairiuose sektoriuose, Jungtinis komitetas, vadovaudamasis 56 straipsniu, sprendžia nesutarimus.

55 straipsnis

Sudėtis

1. Jungtinį komitetą sudaro EPI pirmininkai ir, atitinkamais atvejais, bet kurio pagal 57 straipsnį įsteigto pakomitečio pirmininkas.

2. Vykdomasis direktorius, Komisijos atstovas ir ESRV kviečiami į Jungtinio komiteto, taip pat į bet kurio 57 straipsnyje minimo pakomitečio, posėdžius kaip stebėtojai.

3. Jungtinio komiteto pirmininkas skiriamas iš EPI pirmininkų taikant metinės rotacijos principą. Jungtinio komiteto pirmininkas eina ESRV pirmininko pavaduotojo pareigas.

4. Jungtinis komitetas priima savo darbo tvarkos taisykles ir jas paskelbia viešai. Taisyklėse papildomai gali būti nurodyti kiti Jungtinio komiteto posėdžių dalyviai.

Jungtinis komitetas posėdžiauja bent kartą kas du mėnesius.

56 straipsnis

Bendrosios pozicijos ir bendri aktai

Vykdydama II skyriuje nustatytas užduotis, visų pirma susijusias su Direktyvos 2002/87/EB įgyvendinimu, Institucija, atitinkamais atvejais, siekia suformuoti bendrą poziciją kartu su Europos priežiūros institucija (Europos draudimo ir profesinių pensijų institucija) ir Europos priežiūros institucija (Europos vertybinių popierių ir rinkų institucija).

Aktus pagal šio reglamento 10–15, 17, 18 arba 19 straipsnius, kurie yra susiję su Direktyvos 2002/87/EB ir bet kurių kitų 1 straipsnio 2 dalyje nurodytų Sąjungos aktų, kurie taip pat patenka į Europos priežiūros institucijos (Europos draudimo ir profesinių pensijų institucijos) ar Europos priežiūros institucijos (Europos vertybinių popierių ir rinkų institucijos) kompetencijos sritį, taikymu, prireikus lygiagrečiai priima Institucija, Europos priežiūros institucija (Europos draudimo ir profesinių pensijų institucija) ir Europos priežiūros institucija (Europos vertybinių popierių ir rinkų institucija).

57 straipsnis

Pakomitečiai

1. Siekiant 56 straipsnio tikslų įsteigiamas Jungtinio komiteto finansinių konglomeratų pakomitetis.

2. Pakomitetį sudaro 55 straipsnio 1 dalyje nurodyti asmenys ir vienas kiekvienos valstybės narės atitinkamos kompetentingos institucijos esamo personalo aukšto lygio atstovas.

3. Pakomitetis iš savo narių išsirenka pirmininką, kuris taip pat yra Jungtinio komiteto narys.

4. Jungtinis komitetas gali steigti papildomus pakomitečius.

2 SKIRSNIS

Apeliacinė taryba

58 straipsnis

Sudėtis ir veikla

1. Apeliacinė taryba – jungtinė EPI įstaiga.

2. Apeliacinę tarybą sudaro šeši nariai ir šeši pakaitiniai nariai, kurie turi turėti gerą reputaciją bei dokumentais pagrįstą atitinkamų žinių ir profesinės patirtį, įskaitant patirtį priežiūros srityje, įgytą pakankamai aukštu lygiu bankininkystės, draudimo, profesinių pensijų, vertybinių popierių ar kitų finansinių paslaugų srityje, tačiau jais negali būti esami kompetentingų institucijų ar kitų Institucijos veikloje dalyvaujančių nacionalinių ar Sąjungos institucijų darbuotojai. Apeliacinė taryba turi turėti pakankamai teisės žinių, kad galėtų teikti profesionalias teisines konsultacijas Institucijos naudojimosi įgaliojimais teisėtumo klausimais.

Apeliacinė taryba skiria savo pirmininką.

3. Du Apeliacinės tarybos narius ir du pakaitinius narius iš Komisijos pasiūlyto galutinio kandidatų sąrašo, sudaryto paskelbus viešą kvietimą dalyvauti konkurse *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*, skiria Institucijos Administracinė valdyba, prieš tai pasikonsultavusi su Priežiūros taryba.

Kiti nariai skiriami pagal Reglamentą (ES) Nr. 1094/2010 ir Reglamentą (ES) Nr. 1095/2010.

4. Apeliacinės tarybos narių kadencija yra penkeri metai. Ji gali būti pratęsta vieną kartą.

5. Institucijos Administracinės valdybos paskirtas Apeliacinės tarybos narys negali būti pašalintas iš pareigų nepasibaigus jo kadencijai, nebent būtų nustatyta, kad jis įvykdė rimtą nusižengimą; tuomet Administracinė valdyba, pasikonsultavusi su Priežiūros taryba, priima atitinkamą sprendimą.

6. Apeliacinės tarybos sprendimai priimami bent keturių iš šešių jos narių balsų dauguma. Tais atvejais, kai apskųstam sprendimui taikomas šis reglamentas, į lemiamą balsų daugumą turi įeiti bent vienas iš dviejų Institucijos paskirtų Apeliacinės tarybos narių.

7. Apeliacinę tarybą jos pirmininkas sušaukia, kai tai yra reikalinga.

8. EPI per Jungtinį komitetą užtikrina, kad Apeliacinė taryba turėtų adekvačių veiklos ir sekretoriato išteklių.

59 straipsnis

Nepriklausomumas ir nešališkumas

1. Apeliacinės tarybos nariai priimdami sprendimus veikia nepriklausomai. Jų nevaržo jokie nurodymai. Jie negali eiti jokių kitų pareigų Institucijoje, jos Administracinėje valdyboje ar Priežiūros taryboje.

2. Apeliacinės tarybos nariai negali dalyvauti jokiame apeliaciniame procese, jeigu turi kokių nors su juo susijusių asmeninių interesų arba jeigu anksčiau dalyvavo procese kaip vienos iš proceso šalių atstovai, arba dalyvavo priimant apeliacine tvarka skundžiamą sprendimą.

3. Jeigu Apeliacinės tarybos narys dėl vienos iš 1 ir 2 dalyse nurodytų priežasčių arba dėl bet kurios kitos priežasties mano, kad kitas narys neturėtų dalyvauti apeliaciniame procese, jis atitinkamai informuoja Apeliacinę tarybą.

4. Bet kuri apeliacinio proceso šalis gali paprieštarauti Apeliacinės tarybos nario dalyvavimui, remdamasi bet kuria iš 1 ir 2 dalyse nurodytų priežasčių arba jei įtaria narį esant šališku.

Prieštaravimas negali būti grindžiamas narių pilietybe; prieštaravimas taip pat yra nepriimtinas, jeigu apeliacinio proceso šalis, nors ir žinojusi apie esamą pagrindą prieštarauti, vis dėlto ėmėsi kitos procesinės priemonės nei prieštaravimo dėl Apeliacinės tarybos sudėties pareiškimas.

5. Apeliacinė taryba priima sprendimą dėl veiksmų, kurių reikėtų imtis 1 ir 2 dalyse nurodytais atvejais, nedalyvaujant atitinkamam nariui.

Tam sprendimui priimti atitinkamą narį Apeliacinėje taryboje pakeičia jo pakaitinis narys. Jeigu pakaitinio nario padėtis yra panaši, pirmininkas paskiria pavaduojantį asmenį iš esamų pakaitinių narių.

6. Apeliacinės tarybos nariai įsipareigoja veikti nepriklausomai ir vadovaudamiesi viešuoju interesu.

Tuo tikslu jie pateikia įsipareigojimų deklaraciją ir interesų deklaraciją, kuriose nurodo, kad neturi jokių interesų, kurie gali būti laikomi trukdančiais jų nepriklausomumui, arba kokių nors tiesioginių ar netiesioginių interesų, kurie galėtų būti laikomi trukdančiais jų nepriklausomumui.

Tos deklaracijos pateikiamos raštu kasmet ir skelbiamos viešai.

V SKYRIUS

TEISIŲ GYNIMO PRIEMONĖS

60 straipsnis

Apeliaciniai skundai

1. Bet kuris fizinis ar juridinis asmuo, įskaitant kompetentingas institucijas, gali pateikti apeliacinį skundą dėl 17, 18 ir 19 straipsniuose nurodyto Institucijos sprendimo ir dėl bet kurio kito Institucijos pagal 1 straipsnio 2 dalyje nurodytus Sąjungos aktus priimto sprendimo, skirto tam asmeniui, arba dėl sprendimo, kuris, nors ir skirtas kitam asmeniui, tačiau yra tiesiogiai ir asmeniškai susijęs su tuo asmeniu.

2. Apeliacinis skundas kartu su jo pagrindimu Institucijai pateikiamas raštu per du mėnesius nuo pranešimo atitinkamam asmeniui apie sprendimą dienos arba, jei pranešimo nebuvo - per du mėnesius nuo tos dienos, kai Institucija paskelbė sprendimą.

Apeliacinė taryba priima sprendimą dėl apeliacinio skundo per du mėnesius nuo jo pateikimo.

3. Jeigu apeliacinis skundas pateiktas pagal 1 dalį, sprendimo vykdymas nesustabdomas.

Vis dėlto Apeliacinė taryba gali sustabdyti ginčijamo sprendimo taikymą, jeigu mano, kad to reikia dėl susiklosčiusių aplinkybių.

4. Jeigu apeliacinis skundas yra priimtinas, Apeliacinė taryba nagrinėja, ar jis yra pagrįstas. Ji kviečia apeliacinio proceso šalis per nustatytus terminus pateikti pastabas dėl savo pranešimų arba dėl kitų apeliacinio proceso šalių pateiktų pranešimų. Apeliacinio proceso šalys turi teisę pateikti paaiškinimus žodžiu.

5. Apeliacinė taryba gali patvirtinti kompetentingo Institucijos organo priimtą sprendimą arba perduoti bylą kompetentingam Institucijos organui. Tam organui Apeliacinės tarybos sprendimas yra privalomas, ir jis priima iš dalies pakeistą sprendimą dėl tos bylos.

6. Apeliacinė taryba priima savo darbo tvarkos taisykles ir jas paskelbia viešai.

7. Apeliacinės tarybos priimti sprendimai turi būti pagrįsti ir Institucija juos paskelbia viešai.

61 straipsnis

Ieškinių pareiškimas Europos Sąjungos Teisingumo Teisme

1. Pagal SESV 263 straipsnį Europos Sąjungos Teisingumo Teisme gali būti inicijuotas procesas ginčijant Apeliacinės tarybos priimtą sprendimą arba, tais atvejais, kai teisė kreiptis apeliacine tvarka į Apeliacinę tarybą nesuteikta - Institucijos priimtą sprendimą

2. Pagal SESV 263 straipsnį valstybės narės ir Sąjungos institucijos, taip pat bet kuris fizinis ar juridinis asmuo gali inicijuoti procesą Europos Sąjungos Teisingumo Teisme dėl Institucijos sprendimų.

3. Jeigu Institucija yra įpareigota veikti, bet nepriima sprendimo, Europos Sąjungos Teisingumo Teisme gali būti pareikštas ieškinys dėl neveikimo pagal SESV 265 straipsnį.

4. Institucija privalo imtis priemonių, būtinų Europos Sąjungos Teisingumo Teismo sprendimui įvykdyti.

VI SKYRIUS

FINANSINĖS NUOSTATOS

62 straipsnis

Institucijos biudžetas

1. Institucijos, kuri yra Europos įstaiga pagal 2002 m. birželio 25 d. Tarybos reglamento (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 dėl Europos Bendrijų bendrajam biudžetui taikomo finansinio reglamento [1] (toliau – Finansinis reglamentas) 185 straipsnį, pajamas sudaro būtent bet kokia šių komponentų kombinacija:

a) privalomi nacionalinės valdžios institucijų, kompetentingų prižiūrėti finansų įstaigas, įnašai, kurie atliekami taikant formulę, grindžiamą balsų paskirstymu, nustatytu Protokolo (Nr. 36) dėl pereinamojo laikotarpio nuostatų 3 straipsnio 3 dalyje. Pagal šį straipsnį Protokolo (Nr. 36) dėl pereinamojo laikotarpio nuostatų 3 straipsnio 3 dalis taikoma ir pasibaigus joje nustatytam terminui, t. y. 2014 m. spalio 31 d.;

b) Sąjungos subsidija, įtraukta į Europos Sąjungos bendrąjį biudžetą (Komisijos skirsnis);

c) visi Institucijai mokami mokesčiai atitinkamose Sąjungos teisės priemonėse nurodytais atvejais.

2. Institucijos išlaidas sudaro bent personalo, darbo užmokesčio, administracinės, infrastruktūros, profesinio mokymo ir veiklos išlaidos.

3. Pajamos ir išlaidos turi būti subalansuotos.

4. Visų Institucijos pajamų ir išlaidų sąmatos parengiamos kiekvieniems finansiniams metams, kurie sutampa su kalendoriniais metais, ir pateikiamos Institucijos biudžete.

63 straipsnis

Biudžeto sudarymas

1. Ne vėliau kaip kiekvienų metų vasario 15 d. vykdomasis direktorius parengia kitų finansinių metų pajamų ir išlaidų sąmatos projektą ir jį kartu su etatų planu pateikia Administracinei valdybai ir Priežiūros tarybai. Kiekvienais metais Priežiūros taryba pagal vykdomojo direktoriaus parengtą ir Administracinės valdybos patvirtintą sąmatos projektą sudaro ateinančių finansinių metų Institucijos pajamų ir išlaidų sąmatą. Tą sąmatą, apimančią ir etatų plano projektą, Priežiūros taryba pateikia Komisijai ne vėliau kaip kovo 31 d. Prieš patvirtinant sąmatą, vykdomojo direktoriaus parengtą projektą patvirtina Administracinės valdyba.

[1] OL L 248, 2002 9 16, p. 1.

2. Komisija pateikia sąmatą Europos Parlamentui ir Tarybai (toliau kartu – biudžeto valdymo institucija) kartu su Europos Sąjungos biudžeto projektu.

3. Remdamasi sąmata, Komisija įtraukia į Europos Sąjungos biudžeto projektą išlaidas, kurios, jos manymu, reikalingos pagal etatų planą, ir subsidijos, kuri bus mokama iš Europos Sąjungos bendrojo biudžeto pagal SESV 313 ir 314 straipsnius, sumą.

4. Biudžeto valdymo institucija tvirtina Institucijos etatų planą. Biudžeto valdymo institucija patvirtina asignavimus Institucijos subsidijai.

5. Institucijos biudžetą patvirtina Priežiūros taryba. Jis tampa galutiniu, kai galutinai priimamas Europos Sąjungos bendrasis biudžetas. Prireikus, jis atitinkamai patikslinamas.

6. Administracinė valdyba nedelsdama praneša biudžeto valdymo institucijai apie ketinimą įgyvendinti bet kurį projektą, kuris gali turėti didelę reikšmę Institucijos biudžeto finansavimui, visų pirma apie bet kurį projektą, susijusį su nuosavybe, pavyzdžiui, su pastatų nuoma arba pirkimu. Apie tai ji informuoja Komisiją. Jeigu bet kuri biudžeto valdymo institucijai priklausanti institucija ketina pateikti nuomonę, ji apie tai praneša Institucijai per dvi savaites nuo informacijos apie projektą gavimo dienos. Negavus atsakymo, Institucija gali pradėti vykdyti planuotą veiksmą.

7. Dėl Sąjungos skiriamo Institucijos finansavimo pirmaisiais veiklos metais, kurie baigiasi 2011 m. gruodžio 31 d., turi susitarti biudžeto valdymo institucija, kaip numatyta Tarpinstitucinio susitarimo dėl biudžetinės drausmės ir patikimo finansų valdymo 47 punkte.

64 straipsnis

Biudžeto vykdymas ir kontrolė

1. Vykdomasis direktorius vykdo įgaliojimus suteikiančio pareigūno pareigas ir įgyvendina Institucijos biudžetą.

2. Pasibaigus kiekvieniems finansiniams metams, ne vėliau kaip kovo 1 d. Institucijos apskaitos pareigūnas pateikia Komisijos apskaitos pareigūnui ir Audito Rūmams preliminarias finansines ataskaitas kartu su tų finansinių metų biudžeto ir finansų valdymo ataskaita. Institucijos apskaitos pareigūnas taip pat nusiunčia biudžeto ir finansų valdymo ataskaitą Priežiūros tarybos nariams, Europos Parlamentui ir Tarybai ne vėliau kaip ateinančių metų kovo 31 d.

Po to Komisijos apskaitos pareigūnas konsoliduoja institucijų ir decentralizuotų įstaigų preliminarias finansines ataskaitas pagal Finansinio reglamento 128 straipsnį.

3. Gavęs Audito Rūmų pastabas apie Institucijos preliminarias finansines ataskaitas pagal Finansinio reglamento 129 straipsnį, vykdomasis direktorius savo atsakomybe parengia galutines Institucijos finansines ataskaitas ir pateikia jas Administracinės valdybai, kad ji pateiktų nuomonę.

4. Administracinės valdyba pateikia nuomonę dėl Institucijos galutinių finansinių ataskaitų.

5. Ne vėliau kaip liepos 1 d. po finansinių metų pabaigos vykdomasis direktorius pateikia tas galutines finansines ataskaitas kartu su Administracinės valdybos nuomone Priežiūros tarybos nariams, Europos Parlamentui, Tarybai, Komisijai ir Audito Rūmams.

6. Galutinės finansinės ataskaitos paskelbiamos.

7. Ne vėliau kaip rugsėjo 30 d. vykdomasis direktorius išsiunčia Audito Rūmams atsakymą į jų pastabas. Šio atsakymo kopiją jis taip pat nusiunčia Administracinei valdybai ir Komisijai.

8. Kaip nustatyta Finansinio reglamento 146 straipsnio 3 dalyje ir Europos Parlamento prašymu vykdomasis direktorius pateikia jam visą informaciją, kurios reikia, kad būtų užtikrinta sklandi sprendimo dėl atitinkamų finansinių metų biudžeto įvykdymo priėmimo procedūra.

9. Europos Parlamentas, remdamasis Tarybos kvalifikuota balsų dauguma priimta rekomendacija, iki n + 2 metų gegužės 15 d. priima sprendimą, kad Institucija įvykdė n finansinių metų biudžetą, apimantį pajamas iš Europos Sąjungos bendrojo biudžeto ir kompetentingų institucijų.

65 straipsnis

Finansinės taisyklės

Pasikonsultavusi su Komisija, Administracinė valdyba priima Institucijai taikomas finansines taisykles. Tos taisyklės negali nukrypti nuo 2002 m. lapkričio 19 d. Komisijos reglamento (EB, Euratomas) Nr. 2343/2002 dėl finansinio pagrindų reglamento, skirto įstaigoms, minėtoms Tarybos reglamento (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 dėl Europos Bendrijų bendrajam biudžetui taikomo finansinio reglamento 185 straipsnyje [1], nebent to reikėtų atsižvelgiant į konkrečius Institucijos veiklos poreikius ir tik gavus išankstinį Komisijos pritarimą.

66 straipsnis

Kovos su sukčiavimu priemonės

1. Siekiant kovoti su sukčiavimu, korupcija ir bet kokia kita neteisėta veikla, Institucijai be apribojimų taikomas Reglamentas (EB) Nr. 1073/1999.

2. Institucija prisijungia prie Tarpinstitucinio susitarimo dėl OLAF atliekamų vidaus tyrimų ir nedelsdama priima atitinkamas nuostatas, taikomas visiems Institucijos darbuotojams.

[1] OL L 357, 2002 12 31, p. 72.

3. Sprendimuose dėl finansavimo, susitarimuose ir su jais susijusiose įgyvendinimo priemonėse aiškiai nurodoma, kad Audito Rūmai ir OLAF, prireikus, gali atlikti Institucijos skirtų lėšų gavėjų ir už tų lėšų skyrimą atsakingų darbuotojų patikrinimus vietoje.

VII SKYRIUS

BENDROSIOS NUOSTATOS

67 straipsnis

Privilegijos ir imunitetai

Institucijai ir jos darbuotojams taikomas Protokolas (Nr. 7) dėl Europos Sąjungos privilegijų ir imunitetų, pridėtas prie Europos Sąjungos sutarties ir SESV.

68 straipsnis

Darbuotojai

1. Institucijos darbuotojams, įskaitant jos vykdomąjį direktorių ir pirmininką, taikomi Pareigūnų tarnybos nuostatai, Kitų tarnautojų įdarbinimo sąlygos ir Sąjungos institucijų bendrai priimtos taisyklės šiems nuostatams ir sąlygoms taikyti.

2. Komisijai pritarus, Administracinė valdyba Pareigūnų tarnybos nuostatų 110 straipsnyje numatyta tvarka patvirtina būtinas įgyvendinimo priemones.

3. Darbuotojų atžvilgiu Institucija naudojasi įgaliojimais, kurie pagal Pareigūnų tarnybos nuostatus suteikiami Paskyrimų tarnybai ir kurie pagal Kitų tarnautojų įdarbinimo sąlygas suteikiami įgaliojimus sudaryti tarnybos sutartis turinčiai institucijai.

4. Administracinė valdyba priima nuostatas, leidžiančias valstybėms narėms deleguoti į Instituciją nacionalinius ekspertus.

69 straipsnis

Institucijos atsakomybė

1. Nesutartinės atsakomybės atveju Institucija pagal valstybių narių teisei būdingus bendruosius principus atlygina žalą, kurią ji arba jos darbuotojai padarė eidami pareigas. Bet koks ginčas, kylantis dėl tokios žalos atlyginimo, priskiriamas Europos Sąjungos Teisingumo Teismo jurisdikcijai.

2. Institucijos darbuotojų asmeninę finansinę ir drausminę atsakomybę Institucijos atžvilgiu reglamentuoja Institucijos darbuotojams taikomos atitinkamos nuostatos.

70 straipsnis

Pareiga saugoti profesinę paslaptį

1. Priežiūros tarybos ir Administracinės valdybos nariams, vykdomajam direktoriui ir Institucijos darbuotojams, įskaitant valstybių narių laikinai deleguotus pareigūnus ir visus kitus asmenis, pagal darbo sutartis atliekančius užduotis Institucijoje, taikomi profesinės paslapties reikalavimai pagal SESV 339 straipsnį ir atitinkamos Sąjungos teisės aktų nuostatos, net ir jiems nustojus eiti savo pareigas.

Jiems taikomas Pareigūnų tarnybos nuostatų 16 straipsnis.

Vadovaujantis Pareigūnų tarnybos nuostatais tarnybą nutraukę darbuotojai toliau turi laikytis pareigos elgtis sąžiningai ir diskretiškai, kiek tai susiję su sutikimu eiti tam tikras pareigas ar gauti naudą.

Valstybės narės, Sąjungos institucijos ar įstaigos arba bet kurios kitos viešosios ar privačios įstaigos nesiekia daryti įtakos Institucijos darbuotojams, šiems vykdant savo užduotis.

2. Nedarant poveikio atvejams, kuriems taikoma baudžiamoji teisė, jokia konfidenciali informacija, kurią 1 dalyje nurodyti asmenys gavo vykdydami savo užduotis, negali būti atskleista jokiam asmeniui ar institucijai, nebent tokia apibendrinta ar suvestine forma, kad nebūtų galima nustatyti konkrečių finansų įstaigų.

Be to, pareiga pagal 1 dalį ir šios dalies pirmą pastraipą nedraudžia Institucijai ir nacionalinėms priežiūros institucijoms naudoti informaciją 1 straipsnio 2 dalyje nurodytų aktų vykdymui užtikrinti ir ypač teisinėse procedūrose, susijusiose su sprendimų priėmimu.

3. 1 ir 2 dalių nuostatomis Institucijai nedraudžiama keistis informacija su nacionalinėmis priežiūros institucijomis pagal šį reglamentą ir kitus finansų įstaigoms taikomus Sąjungos teisės aktus.

Tai informacijai taikomos 1 ir 2 dalyse nurodytos profesinės paslapties saugojimo sąlygos. Institucija savo vidaus darbo tvarkos taisyklėse nustato praktinę 1 ir 2 dalyse nurodytų konfidencialumo taisyklių įgyvendinimo tvarką.

4. Institucija taiko 2001 m. lapkričio 29 d. Komisijos sprendimą 2001/844/EB/EAPB/Euratomas, iš dalies keičiantį jos darbo tvarkos taisykles ([1]).

71 straipsnis

Duomenų apsauga

Šis reglamentas nedaro poveikio valstybių narių pareigoms, susijusioms su jų atliekamu asmens duomenų tvarkymu pagal Direktyvą 95/46/EB, ar Institucijos pareigoms, susijusioms su jos atliekamu asmens duomenų tvarkymu vykdant pareigas pagal Reglamentą (EB) Nr. 45/2001.

72 straipsnis

Prieiga prie dokumentų

1. Institucijos turimiems dokumentams taikomas Reglamentas (EB) Nr. 1049/2001.

([1]) OL L 317, 2001 12 3, p. 1.

2. Administracinė valdyba patvirtina Reglamento (EB) Nr. 1049/2001 taikymo praktines priemones ne vėliau kaip 2011 m. gegužės 31 d.

3. Dėl Institucijos pagal Reglamento (EB) Nr. 1049/2001 8 straipsnį priimtų sprendimų gali būti pateiktas skundas ombudsmenui arba pareikštas ieškinys Europos Sąjungos Teisingumo Teisme, prieš tai atitinkamai apskundus sprendimą Apeliacinei tarybai, laikantis atitinkamai SESV 228 ir 263 straipsniuose nustatytų sąlygų.

73 straipsnis

Nuostatos dėl kalbų vartojimo

1. Institucijai taikomas Tarybos reglamentas Nr. 1, nustatantis Europos ekonominėje bendrijoje vartotinas kalbas ([1]).

2. Dėl Institucijos kalbų vartojimo vidaus tvarkos sprendžia Administracinė valdyba.

3. Institucijos veiklai reikalingas vertimo paslaugas teikia Europos Sąjungos įstaigų vertimo centras.

74 straipsnis

Susitarimas dėl būstinės

Reikiamos nuostatos dėl patalpų, suteiktinų Institucijai valstybėje narėje, kurioje yra jos būstinė, ir infrastruktūros, kurią turi suteikti ta valstybė narė, taip pat specialios taisyklės, taikytinos toje valstybėje narėje vykdomajam direktoriui, Administracinės valdybos nariams, Institucijos darbuotojams ir jų šeimos nariams, nustatoma Institucijos ir tos valstybės narės susitarime dėl būstinės, sudarytame gavus Administracinės valdybos pritarimą.

Ta valstybė narė sudaro geriausias įmanomas sąlygas, kad būtų užtikrintas tinkamas Institucijos veikimas, įskaitant daugiakalbį europinį mokyklinį lavinimą ir tinkamą transporto infrastruktūrą.

75 straipsnis

Trečiųjų valstybių dalyvavimas

1. Institucijos veikloje gali dalyvauti trečiosios valstybės, kurios su Sąjunga yra sudariusios susitarimus, pagal kuriuos jos priėmė ir taiko Sąjungos teisę Institucijos kompetencijos srityje, kaip nurodyta 1 straipsnio 2 dalyje.

2. Institucija gali bendradarbiauti su 1 dalyje nurodytomis valstybėmis, taikančiomis teisės aktus, kurie pripažinti lygiavertčiais 1 straipsnio 2 dalyje nurodytose Institucijos kompetencijos srityse, kaip numatyta pagal SESV 216 straipsnį Sąjungos sudarytuose tarptautiniuose susitarimuose.

([1]) OL 17, 1958 10 6, p. 385.

3. Pagal atitinkamas 1 ir 2 dalyse nurodytų susitarimų nuostatas, įskaitant su finansiniais įnašais ir darbuotojais susijusias nuostatas, nustatoma 1 dalyje nurodytų valstybių dalyvavimo Institucijos veikloje tvarka, konkrečiai nustatant jų dalyvavimo pobūdį, apimtį ir procedūrinius aspektus. Tose nuostatose gali būti numatytas atstovavimas stebėtojo teisėmis Priežiūros taryboje, tačiau užtikrinama, kad tos valstybės nedalyvautų jokiose su atskiromis finansų įstaigomis susijusiose diskusijose, išskyrus atvejus, kai jos yra tiesiogiai suinteresuotos.

VIII SKYRIUS

PEREINAMOJO LAIKOTARPIO IR BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

76 straipsnis

Parengiamieji veiksmai

1. Įsigaliojus šiam reglamentui ir iki Institucijos įsteigimo EBPIK glaudžiai bendradarbiauja su Komisija, kad būtų pasirengta, jog EBPIK pakeis Institucija.

2. Įsteigus Instituciją, Komisija yra atsakinga už Institucijos administracinį įsteigimą ir pradinę administracinę veiklą, kol Institucija paskirs vykdomąjį direktorių.

Tuo tikslu Komisija gali laikinai paskirti vieną pareigūną vykdyti vykdomojo direktoriaus funkcijas, kol pareigas pradės eiti Priežiūros tarybos pagal 51 straipsnį paskirtas vykdomasis direktorius. Šis laikotarpis trunka tik tiek, kiek būtina paskirti Institucijos vykdomąjį direktorių.

Laikinai vykdomojo direktoriaus pareigas einantis asmuo, patvirtinus Administracinei valdybai, gali leisti atlikti visus mokėjimus, kurie yra padengti kreditoriniais įsiskolinimais Institucijos biudžete, ir, patvirtinus Institucijos etatų planą, gali sudaryti sutartis, įskaitant darbo sutartis.

3. 1 ir 2 dalių nuostatos nedaro poveikio Priežiūros tarybos ir Administracinės valdybos įgaliojimams.

4. Institucija laikoma EBPIK teisių perėmėja. Ne vėliau kaip Institucijos įsteigimo dieną visas EBPIK turtas ir visi įsipareigojimai bei visos neįvykdytos operacijos automatiškai perkeliamos Institucijai. EBPIK parengia ataskaitą, atspindinčią jo turto ir įsipareigojimų padėtį tokio perkėlimo dieną. EBPIK ir Komisija atlieka tos ataskaitos auditą ir ją patvirtina.

77 straipsnis

Pereinamojo laikotarpio nuostatos dėl darbuotojų

1. Nukrypstant nuo 68 straipsnio, visos EBPIK ar jo sekretoriato sudarytos darbo sutartys ir delegavimo susitarimai, galiojantys 2011 m. sausio 1 d., vykdomi iki jų galiojimo pabaigos. Tos sutartys ir susitarimai nepratęsiami.

2. Visiems pagal 1 dalyje nurodytas sutartis dirbantiems darbuotojams siūloma galimybė sudaryti laikinosios tarnybos sutartis pagal Kitų tarnautojų įdarbinimo sąlygų 2 straipsnio a punktą priskiriant įvairiems Institucijos etatų plane numatytiems lygiams.

Įsigaliojus šiam reglamentui, sudaryti tarnybos sutartis įgaliota tarnyba surengia vidaus atrankos procedūrą, skirtą tik darbuotojams, sudariusiems tarnybos sutartis su EBPIK ar jo sekretoriatu, kad būtų patikrinti darbuotojų, kuriuos ketinama įdarbinti, gebėjimai, našumas ir sąžiningumas. Vidaus atrankos procedūros metu visapusiškai atsižvelgiama į įgūdžius ir patirtį, kuriuos asmuo įgijo vykdydamas savo užduotis prieš įdarbinimą.

3. Atsižvelgiant į atliktinų funkcijų rūšį ir lygį, atrinktiems kandidatams pasiūloma sudaryti laikinosios tarnybos sutartis laikotarpiui, kurio trukmė atitiktų bent pagal ankstesnę sutartį likusį laikotarpį.

4. Atitinkama nacionalinė teisė, taikoma darbo sutartims, ir kiti atitinkami teisės aktai ir toliau taikomi darbuotojams, kurie turi anksčiau sudarytas sutartis ir nusprendžia neteikti savo kandidatūros dėl laikinosios tarnybos sutarties arba kuriems nepasiūloma sudaryti laikinosios tarnybos sutarties pagal 2 dalį.

78 straipsnis

Nacionalinės nuostatos

Valstybės narės priima visas nuostatas, kurių reikia veiksmingam šio reglamento taikymui užtikrinti.

79 straipsnis

Pakeitimai

Šiuo reglamentu iš dalies keičiamas Sprendimas Nr. 716/2009/EB, išbraukiant EBPIK iš to sprendimo priedo B dalyje pateikto paramos gavėjų sąrašo.

80 straipsnis

Panaikinimas

Komisijos sprendimas 2009/78/EB, kuriuo įsteigiamas EBPIK, panaikinamas nuo 2011 m. sausio 1 d.

81 straipsnis

Peržiūra

1. Ne vėliau kaip 2014 m. sausio 2 d., o vėliau kas treji metai Komisija skelbia bendrąją ataskaitą apie patirtį, įgytą veikiant Institucijai ir taikant šiame reglamente nustatytas procedūras. Toje ataskaitoje, *inter alia*, įvertinama:

a) kompetentingų institucijų pasiekta priežiūros praktikos konvergencija:

   i) kompetentingų institucijų veiklos nepriklausomumo konvergencija ir standartų konvergencija, prilygstanti konvergencijai įmonių valdymo srityje;

   ii) Institucijos nešališkumas, objektyvumas ir savarankiškumas;

b) priežiūros institucijų kolegijų veikimas;

c) pažanga siekiant konvergencijos krizių prevencijos, valdymo ir sprendimo srityse, įskaitant Sąjungos finansavimo mechanizmus;

d) Institucijos vaidmuo sisteminės rizikos atžvilgiu;

e) 38 straipsnyje nustatytos apsaugos priemonės taikymas;

f) 19 straipsnyje nustatytos privalomos tarpininkavimo funkcijos taikymas.

2. 1 dalyje nurodytoje ataskaitoje taip pat nagrinėjama, ar:

a) tikslinga bankininkystės, draudimo, profesinių pensijų, vertybinių popierių ir finansų rinkų priežiūrą toliau vykdyti atskirai;

b) tikslinga vykdyti rizikos ribojimo priežiūrą ir komercinės veiklos priežiūrą atskirai, ar ją turėtų vykdyti ta pati priežiūros institucija;

c) tikslinga supaprastinti ir sustiprinti EFPIS struktūrą siekiant padidinti EPI tarpusavio ir makrolygio bei mikrolygio tarpusavio darną;

d) EFPIS raida dera su pasauline raida;

e) EFPIS užtenka įvairovės ir kompetencijos;

f) pakankamas su skelbimo reikalavimais susijęs atskaitingumas ir skaidrumas;

g) Institucija turi pakankamai išteklių pareigoms vykdyti;

h) tikslinga išsaugoti Institucijos būstinę, ir ar reikėtų EPI būstines perkelti į vieną vietą, siekiant pagerinti jų veiklos koordinavimą.

3. Nagrinėdama visos Europos įstaigų ar infrastruktūros tiesioginės priežiūros klausimą bei atsižvelgdama į pokyčius rinkoje, Komisija parengia metinę ataskaitą dėl tikslingumo pavesti Institucijai vykdyti papildomos priežiūros pareigas šioje srityje.

4. Ataskaita ir, prireikus, visi prie jos pridedami pasiūlymai perduodami Europos Parlamentui ir Tarybai.

82 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas nuo 2011 m. sausio 1 d., išskyrus 76 straipsnį ir 77 straipsnio 1 ir 2 dalis, kurios taikomos nuo reglamento įsigaliojimo dienos.

Institucija įsteigiama 2011 m. sausio 1 d.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Strasbūre 2010 m. lapkričio 24 d.

Europos Parlamento vardu
Pirmininkas
J. BUZEK

Tarybos vardu
Pirmininkas
O. CHASTEL